

Det Britiske Imperiums politik over for Rusland {Er} Regimeskift

Den 28. marts (EIRNS)–Glenn Greenwald, angiver i en artikel, der blev offentliggjort i går, “Bidens uforsvarlige ord understreger farerne ved USA’s brug af Ukraine som en stedfortræderkrig,” at han ikke køber de tilbagekaldelser, som embedsmænd fra Bidens administration har udsendt om, at USA ikke har en politik for regimeskift over for Rusland.

Han citerer bl.a. den britiske imperialist Niall Ferguson, som skrev i Bloomberg News i sidste uge: “Jeg konkluderer, at USA har til hensigt at holde denne krig i gang... Jeg har beviser fra andre kilder, der bekræfter dette. ‘Det eneste slutspil nu’, hørte man en højtstående embedsmand fra administrationen sige ved et privat arrangement tidligere på måneden, ‘er Putin-regimets ophør’.... Jeg kan forstå, at højtstående britiske personer taler i lignende vendinger. Man mener, at “Storbritanniens mulighed nr. 1 er, at konflikten udvides og dermed forbløder Putin”. Igen og igen hører jeg sådanne vendinger. Det er med til at forklare den manglende diplomatiske indsats fra USA’s side for at sikre en våbenhvile. Det kan også forklare præsident Joe Bidens villighed til at kalde Putin for en krigsforbryder.” (<https://www.bloomberg.com/opinion/articles/2022-03-22/niall-ferguson-putin-and-biden-misunderstand-history-in-ukraine-war>)

Atlantic Council CEO, Fred Kempe, videreførte denne tankegang fra Putin til Kinas Xi Jinping. Kempe roste i et indlæg i CNBC den 27. marts Bidens “fejl” i Polen. “Der er ingen tvivl om, at præsident Xi må begynde at overveje konsekvenserne af Putins ruin,” skriver Kempe. “I den måske mest betydningsfulde tale i sin lange politiske karriere, afveg USA’s præsident Joe Biden i Polen fra sin forberedte tekst ved at antyde, hvilken

pris Putin bør betale for sin uberettigede, uprovokerede og kriminelle krig mod Ukraines civile. 'For Guds skyld', sagde Biden, 'denne mand kan ikke forblive ved magten'."

Disse udtalelser fra Ferguson og Kempe påviser således, at balladen om Bidens "fejl" blot er en skinmanøvre. (<https://www.atlanticcouncil.org/content-series/inflection-points/by-doubling-down-on-putin-xi-is-gambling-his-own-power/>)

Kina fremmer paradigme for udvikling i Centralasien; NATO-blok beordrer yderligere sanktioner og mere krig

Den 24. marts 2021 (EIRNS) – Tidligt i dag i Kabul aflagde Kinas udenrigsminister, Wang Yi, et overraskende besøg for at mødes med Taliban-regeringsledere og diskutere Bælte- og Vej-Initiativet, navnlig forbindelsen mellem Afghanistan og CPEC (China Pakistan Economic Corridor). I næste uge vil Beijing være vært for Afghanistan og dets nabolande på et tredje regionalt møde om fremme af mulighederne for at skabe forbindelser, med henblik på stabilitet i Afghanistan og udvikling i hele Centralasien. Det indebærer en økonomisk aktivitet til gensidig fordel for alle nationer, hvilket er det princip, der nu er et desperat behov for på verdensplan.

I modsætning hertil mødtes adskillige af statslederne fra de store vestlige nationer i dag personligt i Bruxelles på en række af tre hastemøder – NATO med 30 nationer, landene i G7 og EU med 27 nationer – og fremkom udelukkende med tilsagn om mere oprustning i Østeuropa, flere beskyldninger mod Rusland,

trusler mod Kina om at afstå fra at alliere sig med Rusland samt vrangforestillinger om den europæiske økonomi og verdensøkonomien.

“Hvad foregår der i deres hoveder?” var reaktionen fra Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, i dag, da hun indledte den ugentlige webcast. Hun henviste specifikt til den farligste af alle de vrangforestillinger, der indgik i dagens mislykkede krisemøder, nemlig at en atomkrig nu er på dagsordenen som en mulig “eventualitet” ifølge topledere i Vesten.

At stoppe dette og gøre plads til en ny verdensarkitektur for sikkerhed og udvikling er fokus for Schiller Instituttets internationale konference den 9. april, ligeledes en global underskriftsindsamling.

[https://schillerinstitute.nationbuilder.com/convoke_an_international_conference_to_establish_a_new_security_and_development_architecture_for_all_nations]

[https://schillerinstitute.nationbuilder.com/for_a_conference_to_establish_a_new_security_and_development_architecture_for_all_nations]

Selv uden atomar udslettelse er der risiko for, at vi vil blive ramt af hungersnød i verden, hvis vi lader de fremprovokerede stridigheder og det økonomiske sammenbrud udvikle sig til mere kaos og lidelse. Allerede før pandemien manglede mere end 800 millioner mennesker i 2019 tilstrækkelig ernæring, og 125 millioner af dem var i ekstreme sultfaser. Siden da, med hyperinflationen og nu konsekvenserne af den fremprovokerede Ukraine-krise og sanktioner, er fødevarekrisen og forstyrrelser i landbruget blevet forværret til den realistiske udsigt til en milliard mennesker, der lider af mangel på fødevarer, og 400 millioner i ekstrem nød.

Denne katastrofe er udelukkende en menneskeskabt katastrofe, og mange nationer er parate til at sætte sig op imod den

afpresning og tyrannisering, som tvang dem til at følge de aksiomer, der i første omgang forårsagede det økonomiske sammenbrud. Hvem ønsker at lade sit folk sulte for "friheden" i NATO's "regelbaserede" verdensorden?

I dag fandt der en afstemning sted i FN's Generalforsamling om støtte til humanitær bistand i Ukraine, men især om at fordømme Rusland. Endnu en gang, som det skete den 2. marts i en afstemning i FN's Generalforsamling, undlod et betydeligt antal nationer at stemme – 38 denne gang (35 den 2. marts) – i stedet for at indordne sig under det globale NATO's kommandoer.

Den russiske udenrigsminister, Sergej Lavrov sagde i går i en tale til Moskvas Center for internationalt Diplomati, hvor han kommenterede de hidtil usete sanktioner mod Rusland og NATO's deployering: "Det handler om at fjerne forhindringen i form af Rusland på vejen til opbygningen af en unipolær verden.... Det handler ikke om Ukraine, det handler om en verdensorden, hvor USA ønsker at være den eneste suveræne og dominerende..."

Mobilisér for Schiller Instituttets underskriftsindsamling og konference for at skabe en ny verdensorden for fred og udvikling for alle.

**Mens Biden tager til Europa,
er spørgsmålet: "Hvad foregår**

der i deres hoveder?”

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche

Da Biden i går rejste til Europa for at mødes med “allierede” ledere i NATO, G7 og EU, var der talrige erklæringer fra amerikanske embedsmænd, herunder Biden, der bebudede en optrapning mod Rusland. Med udtalelser om russiske “krigsforbrydelser” og atomkrig som en “mulig eventualitet” afspejler det, bemærkede Zepp-LaRouche i dag, “nul kapacitet” til at gennemtænke den strategiske krise.

Zepp-LaRouche imødegik den ensartede fortælling, der dominerer Vesten, ved at identificere målet for denne sprogbrug som værende et regimeskifte mod Putin – men med hvilket formål? Som følge af optrapningen af sanktioneerne anslås det nu, at fødevaremangel snart vil true 1 milliard mennesker – Hvem begår egentlig krigsforbrydelser og krænker menneskerettighederne?

Hun diskuterede det ironiske i, at diskussionen om atomkrig bryder ud på 39-årsdagen for Ronald Reagans promovering af Det strategiske Forsvarsinitiativ (SDI), som hendes mand, Lyndon LaRouche, havde været en af de førende arkitekter bag. LaRouches idé, som var kernen i Reagans forslag, var ikke blot en militærpolitik til forsvar mod atomkrig, men en økonomisk tilgang med deling af de mest avancerede teknologier til gavn for alle nationer. Denne idé er i centrum for Schiller Instituttets kommende videokonference om skabelse af en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som skal erstatte det neokonservative, neoliberale system, der er ved at falde sammen i dag.

Briterne indkalder Biden til Europa for at erklære: Atomkrig er ikke længere utænkeligt; det er en “potentiell hændelse”

Den 23. marts (EIRNS) – I dag er det 39 år siden præsident Ronald Reagan i 1983 annoncerede det historiske Strategic Defense Initiative (SDI), politikken for et fælles amerikansk-sovjetisk samarbejde om forsvarssystemer til ballistiske missiler baseret på “nye fysiske principper”, som Lyndon LaRouche udformede og derefter drøftede med sovjetiske repræsentanter gennem samtaler i bagkanaler, der blev sanktioneret af Reagans Hvide Hus. Det var næsten lykkedes med denne politik at få en ny international sikkerhedsmæssig og økonomisk arkitektur indført, som en gang for alle ville have sat en stopper for britisk geopolitik og britisk spekulation og plyndring.

Ironisk nok er det på årsdagen for SDI, at et fuldstændig vanvittigt Britisk Imperium er i færd med at drive konflikten mellem USA/UK/NATO og Rusland til det punkt, hvor der er atomar konfrontation – både på de militære og økonomiske fronter. På en briefing til journalister om præsident Joe Bidens rejse til Europa for at mødes med NATO og EU-ledere, som begynder den 24. marts, informerede USA’s nationale sikkerhedsrådgiver Jake Sullivan i går medierne om, at USA “i betragtning af skrækken for en potentiell anvendelse af

atomvåben” omkring konflikten mellem Rusland og Ukraine, har USA “ikke ændret vores nukleare forholdsregler til dato”, men at præsident Biden “vil rådføre sig med allierede og partnere om denne potentielle eventualitet”.

Hvad skete der mon med den fælles erklæring, som præsident Biden og præsident Putin udsendte efter deres topmøde den 16. juni 2021, om at “atomkrig ikke kan vindes og aldrig må udkæmpes” – som en hyldest til en aftale fra 1985 mellem USA’s tidligere præsident Ronald Reagan og Sovjetunionens præsident Mikhail Gorbatsjov? Eller de identiske erklæringer, der hovedsageligt er tilrettelagt af russiske diplomater, og som blev vedtaget på topmødet mellem Putin og Xi Jinping den 28. juni 2021 og den 3. januar 2022 af FN’s P-5-atomvåbenmagter?

Udenrigsminister Tony Blinken har yderligere låst sig fast på kollisionskurs med Rusland ved i dag, på tærsklen til Bidens afrejse, at bekendtgøre, at “på baggrund af de oplysninger, der er tilgængelige på nuværende tidspunkt, vurderer den amerikanske regering, at medlemmer af Ruslands styrker har begået krigsforbrydelser i Ukraine.” Han tilføjede med en truende bemærkning, at “Vi er forpligtet til at kræve ansvarlighed ved hjælp af alle tilgængelige værktøjer, herunder strafferetlig forfølgelse.”

Den økonomiske og finansielle krigsførelse, som London og Wall Street har udløst mod Rusland, er ikke mindre truende for menneskehedens fortsatte eksistens end deres atomare, grænsesøgende krigsførelse. De har indledt en politik, hvor de ved hjælp af uendelige “sanktioner” forsøger at afkoble verdensøkonomien radikalt i to bittert modsætningsfyldte blokke – en militariseret NATO-dollar blok og Bælte og Vej-blokken – som begge er ved at blive kastet ud i et inferno af økonomisk sammenbrud og affolkning.

Rusland vil imidlertid forsvare sig mod den planlagte udslettelse – både på de militære og økonomiske fronter. I løbet af de sidste tre uger har præsident Putin flyttet

Rusland over på et krigsøkonomisk udgangspunkt, idet han aggressivt har forsvaret den indenlandske produktionskapacitet og anvendt beskyttelsesforanstaltninger, såsom valutakontrol, for at afværge ekstern finansiel krigsførelse. I dag meddelte Putin, at Rusland kun vil acceptere betalinger fra eksporteret naturgas til "uvenlige stater" (dvs. dem, der deltager i sanktionerne) i rubler og ikke i dollars. Dette vil yderligere afskærme Rusland fra spekulative dollar angreb på dets banksystem og skabe en alvorlig forvirring for Tyskland og andre europæiske lande, som er dybt afhængige af importeret russisk naturgas, olie, hvede og andre produkter.

Imidlertid er der en vej tilbage fra afgrunden for menneskeheden, selv på dette sene tidspunkt. På Schiller Instituttets konference den 9. april, hvor der opfordres til en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, vil vi i detaljer beskrive den nødvendige politiske strategi, til at vende dette tilsyneladende uafvendelige styrtdyk mod helvede.

Denne strategi følger den samme grundlæggende tilgang, som Lyndon LaRouche anvendte i forbindelse med sit SDI-projekt fra 1983, og som LaRouche gentog i en artikel, der blev offentliggjort i EIR's nummer af 19. juli 1996, "SDI: The Technical Side of 'Grand Strategy'" https://larouchepub.com/eiw/public/1996/eirv23n29-19960719/eirv23n29-19960719_040-sdi_the_technical_side_of_grand-lar.pdf.

I dette dokument udtalte LaRouche: "Begge supermagter, og andre, havde desperat brug for en stimulans til teknologidrevet vækst, svarende til den økonomiske effekt af Kennedys "kriseprogram" for den bemandede månelanding. Samarbejde om udvikling af de teknologier, der er nødvendige for et strategisk forsvar mod ballistiske missiler, ville give alle deltagende økonomier den nødvendige teknologiske stimulans, hvis man samtidig indfører en politik, der fremmer "afsmittende virkninger" på den civile økonomi.

“For at skifte fra et fjendtligt forhold til et samarbejdsforhold i de tilfælde, hvor der tidligere har været en langvarig, dybt forankret fjendtlighed, må der skabes et stærkt incitament af vedvarende velvillighed. Udadtil lægger effektive incitamentter til sådanne formål, vægt på fysisk-økonomiske fordele (til forskel fra relativt flygtige, finansielle fordele). De fysisk-økonomiske fordele er vigtige, men materialisterne og empirikerne overvurderer i høj grad sådanne “incitamentter” som sådan. Det væsentlige er ikke den materielle belønning som sådan; det væsentlige er aktiveringen af agape; den offentlige legitimering af en nødvendig materiel gevinst med aktiveringen af de kognitive processer, som videnskabelige og teknologiske fremskridt absolut afhænger af, er nøglen til at opnå den ønskede strategiske effekt...

“Forudsætningen for eksistensen af den moderne form for en perfekt suveræn, konstitutionel, nationalstatslig republik, er opfattelsen af mennesket som et kognitivt væsen, ikke som faste sæt af biologiske sociale egenskaber. Det er i den udstrækning, vi kræver, at alle blandt samfundets medlemmer skal fungere med hovedvægt på udvikling og brug af de kognitive potentialer, som adskiller det menneskelige individ fra dyrene, at vi opfordrer det potentielle herredømme, som republikken har i forhold til enhver anden samfundsform, i forhold til ethvert oligarkisk samfund, til at komme i anvendelse. Det forstod Niccolò Machiavelli, og hele historien siden da, har på en eller anden måde bekræftet dette princip...

“For at genvinde vores nationale suverænitet og skabe den sikkerhed, vi har brug for, må vores nation genvinde sin sjæl. Ellers er vi fortabte, og de fleste af de nulevende familier på denne planet ligeså. Et effektivt strategisk forsvar skal først og fremmest forstås som en økonomisk, kulturel og moralsk opgave. Hvilke vildfarelses er vi villige til at opgive for at sikre vores nation, for måske at redde vores sjæle?”

NATO og EU er ved at "selv-sanktionere" et økonomisk sammenbrud

Den 21. marts (EIRNS)-Støttet af mange tusinder verden over, vil Schiller Instituttets opfordring til en konference for at designe en ny strategisk og økonomisk udviklingsarkitektur mod denne krise, sætte instituttet i stand til at organisere en international konference den 9. april på det fornødne niveau. Den alvorlige krise, åbner for første gang i årtier, øjnene hos mange mennesker i verden for principperne i Lyndon LaRouches "Fire økonomiske love" og hans design for et nyt Bretton Woods-kreditsystem; det er den eneste vej tilbage til varig fred gennem økonomisk udvikling af alle nationer.

NATO-landenes uhørte monstrøse økonomiske sanktioner og finansielle konfiskationer, tvinger forsætligt verden mod to blokke; medierne i de nævnte lande, fremstiller Rusland som værende økonomisk, permanent tilintetgjort, uden at Kina og Indien er i stand til at hjælpe det tilstrækkeligt. De hævder, at de eurasiske udviklingskorridorer i Bælte- og Vej-Initiativet er blevet undermineret.

Men det voksende antal tænkende mennesker, der har lært eller fulgt Lyndon LaRouches økonomiske principper, ved, at denne fjernelse fra dollar-euro-finansieringen kan katalysere et nyt kreditsystem baseret på guldreserver. Det vil, hvis det opstår, være centreret i disse eurasiske magter, men åbent for USA og Europa, ligesom Bælte- og Vej udviklingsprojekterne har været det. Det kunne anvende disse magters store produktive kræfter, som NATO-landene nu forsøger at " afskærme" og ødelægge med sanktioner, til at lede et globalt økonomisk

opsving. Fra denne frygtelige krig kunne der komme en fred, der er rodfæstet i de fremtidige fordele, som denne kredit- og valuta aftale, der vil bringe alle nationer økonomisk udvikling. Dette er formålet med Schiller Instituttets underskriftindsamling og konference.

En artikel fra i dag i "Markets Insider's Oil & Commodities News", rapporterer at den russiske olieeksport er faldet med ca. 1 mio. tønder pr. dag siden slutningen af februar, på grund af et større fald i eksporten til Europa på ca. 1,5 mio. tønder pr. dag. Det betyder, at omkring en tredjedel af den europæiske import fra Rusland er stoppet; situationen med Europas naturgas import er tilsvarende. "Oil & Commodities News" citerer en "ledende råvarestrateg" fra Morgan Stanley for, at selv om olieeksport fra Rusland formelt set ikke er omfattet af NATO-landenes økonomiske krigssanktioner, så "selv-sanktionerer" et stort antal europæiske virksomheder og afstår fra at købe olie eller naturgas fra Rusland – da USA har udstedt et forbud mod det.

Denne ekspert forudser, at prisen pr. tønde olie vil forblive på 120 \$ "eller den kan øges" i 12-18 måneder. Knap en måned med olie, gas, metaller, gødning og fødevarer, der er steget i pris, oven i den galopperende inflation, der var i gang forinden, har været tilstrækkeligt til at sænke transporten, presse landbrugets udbytter ned, udløse strejker, trække al likviditet ud af råvaremarkederne og udløse mangelsituationer af alle slags. Bloomberg News bragte overskriften den 18. marts: "Verdens største råvaremarkeder er begyndt at bryde sammen".

Der findes endda en makaber Wall Street-eufemisme for denne dybe sparepolitik: "ødelæggelse af efterspørgsel". Men det er millioner af menneskers arbejdsliv i Europa, USA og mange udviklingslande, der bliver ødelagt.

Et typisk eksempel: Det Internationale Energiagentur (IEA) udsendte et skøn den 18. marts, at olie markederne ville falde

med 3 millioner tønder pr. dag i 2022, efter at de allerede har reduceret deres produktion med 9 millioner tønder pr. dag i de sidste to år. Men sammen med denne vurdering kom IEA's liste over anbefalede nedskæringer i bilkørsel, opvarmning, flyvning, fortæring osv., som angiveligt kunne "spare" lige præcis 3 millioner tønder pr. dag året rundt, overvejende i USA og Europa. Denne dybe nedskæring – "selv-sanktionering" – er netop det, der hele tiden var hensigten med den grønne New Deal. Wall Street og City of Londons Great Reset /store nulstilling – har altid anset det for nødvendigt at "knuse" modstandernationerne Rusland og Kina for at gennemtvinge denne nedskæringspolitik.

Det utilsigtede resultat kan blive, at de store eurasiske nationer, uanset de er blevet sat tilbage af krigen og NATO-landenes altomfattende finansielle krigsførelse, bliver enige om et nyt penge- og kreditsystem og restitueres markant – mens de transatlantiske nationers økonomier kolliderer i hyperinflation og et finansielt krak, samtidig med at deres militærbudgetter vokser i vejret!

At undgå dette, er ligeledes opgaven for Schiller Instituttets unikke internationale andragende og dets kommende konference, som anviser en ny strategisk og økonomisk arkitektur til gavn for alle nationers strategiske interesser og økonomiske udvikling.

Indsat billede: Pexels

Hvilken form for fred?

Hvilken type vækst?

Den 20. marts (EIRNS) – Vi lever med den umiddelbare trussel om en omfattende atomkrig, der kan udslette den menneskelige art, og i en økonomisk selvmordsspiral, der ødelægger menneskeliv og fremskridt. Hvad er vejen ud?

Folk af god vilje søger fred i Ukraine, men hvilken slags fred? Hvis fred blot var et fravær af krig, var Ukraine og Rusland så "i fred" før den 24. februar? Har Rusland og NATO været "i fred" i de sidste tyve år?

En fred, der er baseret på en magtbalance, på en kalibreret lighed mellem forskellige mål, kan ikke bestå; den ville ikke afspejle menneskehedens universalitet eller de fælles veje til velstand og lykke...

Den fornødne form for fred, der er nødvendig for verden, kan ikke vindes på Ukraines jord.

Den må føres og tilvejebringes af befolkningen i USA, i andre NATO-lande, i den alliancefrie verden, af alle – kort sagt gennem en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer, der tager hensyn til alle nationer og menneskehedens interesser generelt.

Denne interesse går ud over nationernes (eller deres herskende elites) privilegier, og har sin autoritet fra det enkelte menneskes natur som skabt i Guds levende billede, udstyret med fornuft og med en impuls (og en ret, der i vid udstrækning er uforløst!) for, på en varig måde at bidrage til hele menneskehedens fremskridt.

Vi er nået til det punkt, hvor fattigdom overalt på denne klode er omsonst, og hvor dens fortsatte tilstedeværelse er en forbrydelse. I modsætning til dette store potentiale af det menneskelige sind og den menneskelige økonomis kræfter, befinder sig et angloamerikansk centreret imperium, der

direkte angriber det menneskelige potentiale til at trives – angriber det gennem grønne mandater, finansialisering af økonomien og med direkte militære konfrontationer.

Den russisk-ukrainske bio-geo-kemiker Vladimir Vernadsky beskrev den voksende kraft i det menneskelige sind i sin “Scientific Thought as a Planetary Phenomenon”, som han skrev i 1930’erne:

“I løbet af det sidste halve årtusinde, fra det 15. til det 20. århundrede, fortsatte udviklingen af menneskets stærke indflydelse på den omgivende natur og dets forståelse af den, i et hastigt tempo og blev stadig mere magtfuld. I løbet af denne periode blev hele planetens overflade omfattet af en fælles kultur: opdagelsen af bogtrykkeriet, kendskab til alle tidligere utilgængelige områder af jorden, beherskelse af nye energiformer – damp, elektricitet, radioaktivitet – beherskelse af alle kemiske grundstoffer og deres anvendelse til menneskets behov, skabelse af telegrafien og radioen... Gennemgribende sociale forandringer, der fik støtte fra de brede masser, satte deres interesser i første række, og spørgsmålet om at eliminere underernæring og hungersnød blev en realistisk mulighed, som ikke længere kunne ignoreres.”

Tiden er inde til at organisere verden omkring realiseringen af dette store potentiale hos den menneskelige art, til at kassere fortidens brutale geopolitik og magtbalance perspektiv, og skue frem mod en fremtid med overflod og fremskridt.

Dér ligger sejren! Og den skal opnås, inden “dommedagsuret” slår midnat.

Styrk Schiller Instituttets konference den 9. april!

Den virkelige udsigt til fred er ved at komme til syne – fra Schiller Instituttet

Den 14. marts (EIRNS) – Selv om der næsten dagligt finder forhandlinger sted mellem russiske og ukrainske parter, har NATO's ledende regeringer og medier i Storbritannien og USA mobiliseret sig, for at forhindre enhver succesfuld løsning i at opstå, lige så voldsomt som de har mobiliseret sig for at ødelægge Ruslands økonomi og vælte landets præsident Putin.

Fremtrædende internationale personligheder fra Europa til Sydafrika, der forsøger eller blot formodes at ville forsøge at mægle i den militære konflikt, bliver angrebet i medierne for at miskreditere dem, forfulgt af "pro-Ukraine"-aktivister og

"droppet" hos ukrainske embedsmænd. Da Kinas regering foreslog at samarbejde med større europæiske regeringer for at tilvejebringe en fredsløsning, sendte amerikanske embedsmænd hurtigt "lækager" ud og krævede højlydt, at Kina enten kapitulerede og tilsluttede sig hele paletten af NATO-sanktioner for at ødelægge Ruslands økonomi eller blev betegnet som en russisk militær allieret i krigen. Alt dette er beskrevet i dagens EIR Daily Alert.

Desuden ved den ukrainske præsident ud fra offentlige udtalelser og hændelser udmærket godt, at hvis han gør den mindste indrømmelse til "republikkerne" i Donbas eller til Krim, vil Ukraines nynazistiske paramilitære grupper i Ukraine "hænge ham op i et træ". ...

Den indlysende sandhed er, at NATO-magterne med Storbritannien og USA i spidsen, ikke ønsker konflikten afgjort eller krigen afsluttet, inden de har opnået deres geopolitiske mål om at tilintetgøre Rusland, for hvilket Ukraine siden 2014, blot har

været rambukken på slagskibets stævn. Dagligt presser disse magter sig tættere på at true med en verdenskrig – en atomkrig – i troen på, at Rusland ikke vil turde.

Men midt i det enorme pres for krig til den bitre ende, opstår chancen for en reel, varig fred fra en helt anden vinkel. Schiller Instituttets opfordring til en international konference om en ny strategisk arkitektur baseret på økonomisk udvikling har taget fart, og bliver hver dag underskrevet af flere og flere prominente personer og tænkende borgere i hele verden. Den økonomiske udviklingsstrategi, der i opfordringen foreslås som et modtræk til krig, er Lyndon LaRouches strategi. Med det transatlantiske finanssystem, der er i en hyperinflationær tilstand, og NATO-landene, der sanktionerer sig selv til et økonomisk sammenbrud, er LaRouches "fire økonomiske love" den eneste brugbare mulighed.

Ledende LaRouche-stemmer i USA og Europa, der er vant til at nå op på flere tusinde seere af deres daglige briefinger på nettet, registrerer pludselig titusinder, ja, endog hundredtusinder af visninger, og tendensen vokser. En pressemeddelelse, der annoncerede en første gruppe på mere end 125 prominente underskrivere af Schiller Instituttets opfordring til en international konference, for at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer, er i sig selv blevet læst af tusinder, og disse ledende personer er påbegyndt at offentliggøre deres egne udtalelser og interviews om, hvorfor denne opfordring, og hvorledes disse økonomiske principper kan bidrage til at skabe en løsning på en ekstrem menneskelig krise.

(https://schillerinstitute.nationbuilder.com/convoke_an_international_conference_to_establish_a_new_security_and_development_architecture_for_all_nations)

Schiller Instituttets megafon bliver pludselig hørt meget, meget længere ude og af mange flere. Dets aktivister er klar over det ansvar, som dette pålægger dem. De arbejder på at identificere Ukraines behov for udvikling – det var allerede

før denne krig blevet Europas fattigste land – inden for rammerne af de store infrastrukturprojekter i det, som Lyndon LaRouche kaldte den eurasiske Landbro og Kinas Bælte- og Vej-Initiativ.

Denne nye mobilisering er ikke blevet bemærket i medierne? Bare rolig – I lever nu i en kriseperiode, som vækker alle de mest egenrådige mennesker til selv at finde ud af, hvad der skal gøres. Som en følge af økonomiske trusler mod selve deres overlevelse, er tænkende mennesker nu ikke tilfredse med medierne; de ønsker at forstå, hvad der sker i verden, og være med til at skabe løsninger på tingene. De ønsker ikke udelukkende at tænke på deres egen situation, men også på deres nations og menneskehedens behov.

Denne form for kriser kræver en kreativ, uventet løsning, hvorom digteren Percy Shelley skrev for 200 år siden. Det er tider, hvor et stigende antal mennesker tiltrækkes af den tankerigdom, som man møder i stor poesi eller i klassiske dramaer. Den hastighed, hvormed Schiller Instituttets opfordring vokser, kan ses som et udtryk for denne kraft.

Faren for en verdenskrig eller en hyperinflationær eksplosion af økonomierne er meget stor. Tempoet i tænkning og handling i menneskehedens interesse må øges yderligere.

Nu er det tid til LaRouches planer for en ny økonomisk arkitektur

Den 13. marts (EIRNS) – Udviklingen i 2022 til dato har gjort det helt klart, at Lyndon LaRouches forudsigelser gennem det

sidste halve århundrede om det uundgåelige sammenbrud af det finansielle system med flydende valutakurser efter Bretton Woods var overvældende præcise. Verdens produktion af fysiske økonomiske nødvendigheder er styrtdykket; hyperinflation af finansielle enheder, har udløst kraftigt stigende priser på forbrugs- og produktionsvarer, hvilket har gjort dem utilgængelige for de fleste; handelskrig under dække af sanktioner er brudt ud på verdensplan; og pandemier af hedengangne og nye sygdomme har allerede taget livet, direkte og indirekte, af mellem 6 og 18 millioner mennesker.

De politiske ledere og massemedierne i Vesten giver Vladimir Putin skylden for alt dette – og mere til. Men den egentlige, underliggende årsag er det årtier lange styrtdyk i menneskehedens potentielle relative befolkningstæthed, som helhed, som en konsekvens af den nedskæringspolitik, som City of London og Wall Street har dikteret. Den mekanisme, hvormed denne politik i dag føres til sin fuldburdelse, er en radikal afkobling af verdensøkonomien i to blokke – en militariseret NATO- $\$$ -blok og Bælte- og Vej-blokken – der begge forventes at blive tvunget ud i et inferno af affolkning og krig.

Det er nu på tide, at Lyndon LaRouches målrettede løsning på denne krise også bliver indlysende klar, og at der handles derefter, over hele jorden, mens der stadig er tid til det. I modsætning til Londons malthusianske afkobling af verdens fysiske økonomi, skal verdens nationer i stedet samles om et program for økonomisk vækst og sikkerhed for alle og enhver...

Vi fremsætter forslaget med følgende uddrag fra Lyndon LaRouches essay af 12. januar 2004, "On the Subject of Tariffs and Trade", og tilbyder det, som en rettesnor for den bredest mulige internationale diskussion, som opfølgning på Schiller Instituttets opfordring til en kommende konference om en ny international arkitektur for sikkerhed og udvikling:

"I dag er verdens nuværende finansielle system med flydende valutakurser håbløst bankerot. Det må sættes under

regeringskontrolleret konkursbehandling, med henblik på de nødvendige former for administration og reorganisering. Stort set alle de førende pengeinstitutter i Vesteuropa og Amerika (blandt andre tilfælde) er implicit konkurs i øjeblikket. Derfor må det første og mest umiddelbare mål for suveræne regeringers indgriben være stabilitet i samfundets regulære funktioner; det andet mål på kort til mellemlangt sigt må være en stigning i den produktive beskæftigelse til et niveau, der er tilstrækkeligt til at bringe nationernes løbende regnskaber i balance; det tredje mål må være forhandling af en række langsigtede beskyttende overenskomster om kredit, told og handel mellem en række førende nationer. Sidstnævnte aftaler bør strække sig over en til to generationer, hvilket svarer til kapitaldannelser på 25-50 år.

“Muligheden for en genopretning fra den tilstand, som vi i øjeblikket er blevet overdraget, af kombinationen af IMF-systemet med flydende valutakurser og den vildt afvigende adfærd i nationernes centralbanksystemer, afhænger af et massivt supplement af langsigtet kredit til kapitalopbygning, med indledende vægt på skabelse af kapital i den grundlæggende økonomiske infrastruktur. For at opretholde et sådant udviklingsprogram over to generationer, som er nødvendigt, kræves der et system, hvor de grundlæggende låneomkostninger ikke må være højere end 1-2% i simpel rente. Dette kan kun opnås under betingelser, der er defineret af et valuta-finanssystem med faste valutakurser. Det betyder derfor et “guld-reservebaseret system”, men ikke en tilbagevenden til et guldbaseret system i stil med det britiske (eller den skøre Ezra Pounds) “ærlige penge”-system. Det betyder også et system af langsigtede handels- og toldaftaler mellem nationer, med en virkning der er i overensstemmelse med målsætninger om langsigtet vækst i kapitaldannelsen.”

Se artiklen

Udvalgt billede: Karolina Grabowska

“Vi må sætte en stopper for den selvdestruktive selvmordspagt”

Den 10. marts (EIRNS) – “I lyset af den eskalerende Ukraine-krise spørger folk rundt om i verden indtrængende sig selv og deres politiske ledere, hvor det hele vil ende. Er denne udvikling på vej mod en meget stor, måske ligefrem termonuklear, global konfrontation? Står vi over for en omvendt, mere farlig Cuba-krise? Vil menneskeheden overhovedet overleve?”

Sådan indledes Schiller Instituttets opfordring til at “indkalde til en international konference for at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer”. I dag vil Schiller Instituttet offentliggøre en liste over betydningsfulde underskrivere af underskriftindsamlingen, og ledende medlemmer af LaRouche-bevægelsen vil gøre den bredt kendt gennem sociale medier og andre kanaler.

Den internationale konference, som der opfordres til, kan ikke kun bestå af de nationer, der allerede er ved at slutte sig sammen om et nyt paradigme for internationale relationer. Uden inddragelse af de førende transatlantiske lande, herunder USA, bliver det umuligt at etablere et nyt system på denne jord.

Årsagerne er økonomiske og strategiske.

Den enorme spekulative finansboble – vurderet til billarder af dollars – og de stigende bjerge af penge fra centralbankerne,

der strømmer ind for at holde den flydende, støder mod virkeligheden. Den galoperende inflation, der er forårsaget af pengetrykning, grøn vækst – og menneskefjendtlig politik, bliver lemfældigt tilskrevet Vladimir Putin, ligesom de skyhøje energipriser, mens de vestlige nationer selv forårsager vilkårene for konfliktsituationer og økonomisk elendighed.

Svaret er en tilgang som i den Westfalske Fred, hvor der skabes en integreret sikkerheds- og udviklingsarkitektur, hvor nationer og enkeltpersoner har den andens interesse som udgangspunkt for deres handlinger. Det er for et sådant nyt paradigme, at især befolkningerne i det transatlantiske område må gøre en indsats for at forhindre, at deres nationer marcherer ind i en strategisk konfrontation, hvor et enkelt forkert træk, en enkelt fejltagelse, kan føre til en kædereaktion, der udløser en atomkrig, som menneskeheden måske aldrig kan genrejses fra.

“Det er på tide, at institutioner og enkeltpersoner fra alle nationer træder frem og slutter sig til mobiliseringen for en international konference for at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer”, konkluderes det i erklæringen.

Hold øje med schillerinstitute.com i løbet af dagen i dag for at se en meddelelse om underskriftsindsamlingen, og om hvad du kan gøre for at realisere denne nye arkitektur.

“Vi må sætte en stopper for den selvdestruktive selvmordspagt”

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 10. marts 2022

Schiller Instituttets formand, Helga Zepp-LaRouche, kom med en kraftig appel til alle borgere om at gøre fælles sag med hende for at samle tilslutning til en konference, for at etablere en ny strategisk arkitektur, inden de vanvittige krigshøge i det transatlantiske område roder sig ud i en atomkrig.

Hun beskrev den nuværende situation som “forfærdelig ... ude af kontrol”, og fastslog at den totale kontrol med medierne har gjort det muligt for regeringerne at sætte økonomierne i en krigstilstand, hvilket truer med at udløse massedød som følge af hungersnød. Den nuværende sanktionsordning mod Afghanistan truer fem millioner børn nu, sagde hun. I stedet for at tage stilling til dette er USA og NATO-magterne i gang med at dæmonisere Putin og knuse Rusland.

Jeg opfordrer jer til at slutte jer til os, sagde hun, for at indkalde til en konference “i ånden fra den Westfalske Fred (1648)” for at skabe en sikkerhedsarkitektur, der tager hensyn til alle nationers og folkeslags behov. Centralt i hendes forslag er at acceptere tilbuddet fra den kinesiske udenrigsminister Wang Yi, som opfordrede til en integration af USA og Europa med Bælte- og Vej-Initiativet.

Den oprindelige Vestfalske Fred omfattede en global finansiel omlægning

PARIS, den 9. marts (EIRNS) – Enhver opmærksom læser af teksterne til Westfalens fredstraktater vil opdage, at dens dybe filosofiske forpligtelse til at favorisere “den andens fordel” som ens egen fordel også omsættes til konkrete handlinger, der lægger grunden til en ny international finansiel og økonomisk struktur. (https://avalon.law.yale.edu/17th_century/westphal.asp)

Artikel 1 angiver den centrale filosofi: “At der skal være en kristen og universel fred og et evigt, sandt og oprigtigt venskab mellem (liste over alle parter, der opgiver at kæmpe)” og “at denne fred og dette venskab skal overholdes og fremmes med en sådan oprigtighed og iver, at hver part skal bestræbe sig på at skaffe den anden part fordel, ære og gavn; at de således fra alle sider, kan se denne fred og dette venskab i Romerriget og Kongeriget Frankrig blomstre, ved at opretholde et godt og trofast naboskab.”

Artikel 2 skitserer derefter den særlige “nulstilling”, som vi har et presserende behov for i dag: “Der skal på den ene side og den anden side, være en evig glemsel, amnesti eller eftergivelse af alt, hvad der er blevet begået siden disse stridigheder begyndte, på hvilket sted eller på hvilken måde fjendtlighederne er blevet udøvet, på en sådan vis, at ingen af dem under noget som helst påskud skal udøve fjendtlige handlinger, nære fjendskab eller forårsage nogen problemer for hinanden; alt, hvad der er sket på den ene og den anden side, såvel før som under krigen, i ord, skrifter og uhyrlige

handlinger, i vold, fjendtligheder, skader og udgifter, uden nogen respekt for personer eller ting, skal helt og holdent afskaffes på en sådan måde, at alt, hvad der kan kræves af eller påberåbes af hinanden på den måde, skal begraves i evig glemsel.”

Da samtlige aktørere i årtier havde slagtet hinanden for at betale deres gæld i form af imperial bytte til bankfolk, der låner ud til alle sider for at holde krigen i gang, omfatter sætningen kategorien “Udgifter”, der skal “begraves i evig glemsel”.

Derefter følger traktaten, som tager mange særlige krav op, og før afvikling af territoriale krav koncentrerer sig om at tage fat på den finansielle ruin, som alle var på vej ned i. Misligholdt og ulovlig gæld og finansielle fordringer, der udtrykkeligt er identificeret som potentielle årsager, der kan give næring til den evige krigsdynamik, bliver sorteret og afviklet, hovedsagelig ved gældseftergivelse (artikel 13 og 35, 37, 38 og 39) eller ved forhandlet omlægning (artikel 48). Artikel 40 præciserer udtrykkeligt, at ærlige lån, der er ydet under krigen “med en god hensigt, som bidrag, for at forhindre større ondskab hos bidragyderne, ikke er omfattet af denne artikel” (og derfor skal indfries).

En artikel om freden i Vestfalien vil blive bragt i næste nummer af Executive Intelligence Review, som vi vil offentliggøre på vores hjemmeside.

NYHEDSORIENTERING FEBRUAR-

MARTS 2022:

For en ny arkitektur for sikkerhed og udvikling

Download (PDF, Unknown)

Helga Zepp-LaRouche opfordrer indtrængende til en konference om en ny sikkerhedsarkitektur på Kinas CGTN's udsendelse "Dialog"

Den 7. marts (EIRNS)-Helga Zepp-LaRouche var en af tre gæster i et panel på CGTN's udsendelse Dialog i dag, hvor hun kommenterede den kinesiske udenrigsminister Wang Yis årlige pressekonference, som varede mindst 90 minutter. De andre gæster var Peter Kuznick fra American University og professor Victor Gao Zhikai fra Soochow University; værtinde var Li Quiyuan. Diskussionen fokuserede på Kinas rolle med hensyn til at skabe fred, især i konflikten mellem Rusland og Ukraine, men vigtigst af alt for verden som helhed.

Her er udvekslingerne mellem fru Li og fru Zepp-LaRouche.

CGTN: Og fru LaRouche, lad mig høre din holdning til dette:

Hvilke centrale budskaber fik du ud af udenrigsminister Wangs pressekonference?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg var faktisk meget tilfreds med tonen, fordi det var som en tilbagevenden til fornuften. Det står i skarp kontrast til stemningen i de europæiske og amerikanske medier og den førte politik i de seneste dage. Fokuseringen på at løse problemer gennem diplomati, på at opretholde principperne i FN-pagten og på at have en overordnet holdning til problemløsning gennem samarbejde, var et tiltrængt frisk pust. Og jeg er meget, meget opmuntret, fordi Kina faktisk indtager en ledende rolle i verden lige nu, hvilket der er hårdt brug for.

CGTN: Udenrigsministeren sagde, og jeg citerer hans ord: "Kina vil gerne arbejde sammen med det internationale samfund for at fremme forhandlingerne, når det er nødvendigt", selv om han ikke specifikt sagde på hvilken måde. Men Kina understregede vigtigheden af at holde dialogen helt åben fremover.

Et andet spørgsmål, som blev rejst af journalister på pressekonferencen, er, om denne konflikt eller denne krise i Ukraine vil påvirke relationerne mellem Kina og EU. Så fru Zepp-LaRouche, lad mig høre din holdning til dette? Der er en vis bekymring for, at denne konflikt vil påvirke forholdet mellem Kina og EU. Udenrigsministeren sagde, at dialog og samarbejde mellem Kina og Europa er baseret på gensidig respekt og gensidig fordel, og det vil skabe mere stabilitet i den turbulente verdenssituation. Og han opfordrer også indtrængende EU til at udarbejde en uafhængig Kina-politik. Hvad mener du om denne kommentar?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg finder, at situationen er meget alvorlig, fordi f.eks. handelen mellem EU og Kina, som hidtil har været en søjle i verdensøkonomien, er truet af det, der sker mellem Ukraine og Rusland. Stemningen i Europa lige nu er ganske forfærdelig, og jeg kan kun tilslutte, at der bør findes nye løsninger, som udenrigsministeren giver håb om.

Jeg er af den overbevisning, at den kinesiske politiske model, den forenede fremtid for en fælles fremtid for menneskeheden, efter min mening er det, der er brug for lige nu, – professor Kuznick har ret, når han understreger, hvor vigtigt det er, at der er brug for noget helt andet. Hvis vi fortsætter geopolitikken som hidtil, er det et spørgsmål om tid, hvornår menneskeheden støder ind i muren, og det kan føre til en atomar udryddelse.

Modellen, der passer perfekt til det fælles samfund af den samlede menneskehed, ville være at indkalde til en konference, en international konference, der skulle varetage de sikkerhedsmæssige interesser for hvert enkelt land på jorden. For man kan ikke have en fredsordning uden at tage hensyn til alle landes interesser, og der findes en model i den europæiske historie, nemlig Westfalens Fred. Den Westfalske Fred afsluttede 150 års religionskrig, der kulminerede i Trediveårskrigen, og den var baseret på en erkendelse fra alle krigens parter om, at hvis krigen fortsatte, ville der ikke være nogen tilbage til at nyde resultatet af den. Og det er i en vis forstand en parallel til den situation, vi står over for overfor i dag, for hvis det kommer til en atomkrig, vil der ikke være nogen vinder, der vil ikke engang være nogen tilbage til at kommentere resultatet.

Dette bør være en motivation for at indkalde til en ny konference om Den Westfalske Fred med det specifikke formål at udarbejde en international ny sikkerhedsarkitektur, som ville omfatte Rusland og Kina i perfekt overensstemmelse med præsident Xi Jinpings politik om menneskehedens skæbnefællesskab og den ene fremtid, som vi alle deler.

CGTN: Kina er vært for dette års BRICS-topmøde. APEC- og G20-møderne vil også blive afholdt i Asien i år. Udenrigsministeren sagde, at "Asiens tid er oprundet i den globale styring", og "de vil forvandle sig fra følgere til frontløbere og endog foregangsmænd". Fru LaRouche, lad mig høre din holdning til dette: Det er meget stærke ord, der

kommer fra udenrigsministeren. Hvad mener du om hans vurdering her?

ZEPP-LAROUCHE: Det er helt rigtigt, fordi de asiatiske lande generelt, ikke kun Kina, men også nogle andre asiatiske lande, er meget bevidste om deres 5.000 år gamle historie, og ud fra dette synspunkt med en positiv tradition, definerer de en fremtid, og de ønsker at udvikles. Det er den fælles idé i BRICS, SCO og endda andre organisationer, og dette står i skarp kontrast til Europa og USA. Idéen om en ny model for internationale forbindelser, hvis disse organisationer – selv om de skulle blive inddraget i G20 – idéen om, at man har brug for en ny model for internationale forbindelser, som Wang Yi har understreget igen i dag, bør tilføres substans.

Vi har valget mellem at ende i en geopolitisk konfrontation, som vil være til skade for alle og muligvis føre til atomkrig, eller også foretager vi et spring i civilisationens udvikling, ved at definere de internationale forbindelser i en bestemt retning i traditionen fra den alliancefrie bevægelse, Bandung-konferencen og FN-pagtens fem principper for fredelig sameksistens; men også at skabe en vision om at løse menneskehedens største problemer i fællesskab, f.eks. at vi stadig er ramt af en pandemi, og at vi har brug for et moderne sundhedssystem i hvert enkelt land for at bekæmpe denne pandemi og risikoen for nye pandemier. Vi har en hungersnød i verden af, som Beasley fra World Food Program til stadighed siger, "af bibelske dimensioner". Den vil blive større på grund af inflationen i fødevarerpriserne, i gødningspriserne og i energi-priserne.

Så der er en presserende dagsorden. Dette år kan bruges til at fastslå, at vi har brug for en ny model for internationale forbindelser, som overvinder geopolitikken: Udenrigsminister Wang Yi og også præsident Xi Jinping har henvist hertil ved at foreslå, at Bælte- og vejinitiativet skal samarbejde med USA's "Build Back Better"-initiativ og EU's Global Gateway. Hvis det besluttes at disse initiativer strømlines i stedet for at

konkurrere, så beslutter vi også, sammen at tage fat på det der belaster hele menneskeheden såsom sult i verden, epidemier og fattigdom. Dette skal ses i lyset af , at det nuværende finansielle system i den transatlantiske sektor, er gået helt i stå. Vi står nu over for et nyt sammenbrud, der er meget værre end i 2008.

Federal Reserve var ikke i stand til at " tilpasse" renten, fordi de er bange for, at hvis de øger renten, vil der opstå et omfattende kollaps af konkurser. Så der er et presserende behov for at få et nyt finansielt system, et nyt Bretton Woods-system, et nyt kreditsystem, der giver kredit til udvikling af alle udviklingslande – det er nogle af de punkter, som virkelig vil være menneskehedens udfordring. Kan vi, når vi står over for grundlæggende udfordringer, skabe en orden, der gør det muligt for alle mennesker på denne planet at overleve og blive lykkelige? Jeg tror, at det vil være dagsordenen.

Ukraine: Rusland-ekspert Jens Jørgen Nielsen på Radio 24/7 den 7. marts 2022

Spreaker på 24/7, Jens Jørgen Nielsen er med i de første 9 minutter.

“Putin er blevet trængt længere op i en krog, fordi Vesten og

Danmark har grebet ham forkert an, det mener Jens Jørgen Nielsen, historiker (cand. mag) og tidligere korrespondent i Rusland.

http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2022/03/070322_reporterne_podcast.mp3

Værter: Cecilie Lange og Alexander Wils Lorenzen.”

Dokumentation om trusler fra den ukrainske højrefløj mod præsident Zelenskij

Den britiske Ruslandsekspert Richard Sakwa om Zelenskij: han tog ikke kampen op imod nynazisterne

Den 5. marts (EIRNS) – Professor Richard Sakwa, Storbritanniens førende ruslandsekspert, blev i et interview med EIR den 25. februar spurgt om, hvorfor Volodymyr Zelenskij af mange blev fremstillet som en “fredskandidat” ved valget i 2019, hvor han ønskede at skabe fred med Donbas-republikkerne og med Rusland.

Professor Sakwa svarede: “Han præsenterede sig uden tvivl som fredskandidat, ligesom [Petro] Porosjenko i øvrigt også gjorde det ved valget i maj 2014. Han fremhævede sig selv som en oligark og en person med økonomiske interesser i Rusland, og folk troede på ham. Min dybe overbevisning indtil for nylig var, at både det russiske og det ukrainske folk virkelig og dybtfølt ønskede fred, fordi de i realiteten er ét folk – ikke

én stat – men har mange forskellige bånd.

“Porosjenko forrådte straks dette fredsmandat, men Zelenskij forsøgte faktisk. Han blev valgt i april 2019 med over 70 % af stemmerne, en overvældende jordskredssejr, fordi han talte om og lovede fred, hvilket var meget godt. I de første år [af sin præsidentperiode] forsøgte han at gennemføre dét, især på mødet i Normandiet-formatet i december 2019, da han mødtes med Macron, Merkel og Putin i Paris. Det var et meget vigtigt møde, og det så faktisk ud til, at problemet i Donbas [med udbryderrepublikkerne] kunne løses. Så han gjorde en indsats.

“Men i samme øjeblik, som disse fire mødtes, samledes de militante på Maidan og truede Zelenskij, endog med et kup. Zelenskij fulgte op. Hans stabschef holdt nogle møder, men alt dette løb meget hurtigt ud i sandet, fordi Ukraines valgte leder i realiteten ikke turde trodse de militante. Dette var til dels en af årsagerne til den frustration, som Kremls ledelse har oplevet siden 2020 og 2021. Med oprustningen af denne styrke blev det endnu værre: Fredsbevægelsens fiasko, den manglende gennemførelse af Minsk-aftalerne og efterfølgende den stigende oprustning og (kamp)træning af Ukraine. Briterne stod naturligvis i spidsen for dette, med en storstilet kontrakt om modernisering af flåden, herunder modernisering af havnen ikke langt fra Odessa. Det virkede som om tiden var ved at løbe ud, og at fred ikke længere var på dagsordenen. Og endnu værre, at et mere militant og mere aggressivt Ukraine var begyndt at dukke op.”

Blumenthal og Rubinstein afslører ‘Hvordan Zelenskij sluttede fred med nynazisterne’

Den 5. marts (EIRNS) – Alex Rubinstein og Max Blumenthal offentliggjorde i går en artikel på “The Gray Zone”, som er genoptrykt fra “Consortium News” under ovenstående titel. De beskriver det besøg, som den nyvalgte præsident Volodymyr Zelenskij i 2019 aflagde ved konfliktlinjerne i Donbas, for at forsøge at skabe fred i landet. Der blev han konfronteret med

“de forhærdede veteraner fra paramilitære enheder fra det yderste højre, der fastholdt kampen mod separatisterne blot et par kilometer væk”, skriver de. “I en ansigt til ansigt konfrontation med militante fra den nynazistiske Azov-bataljon, der havde iværksat en kampagne for at sabotere fredsinitiativet kaldet ‘Nej til kapitulation’, mødte Zelenskij en mur af uforsonlighed.

“Da appellerne om at trække sig tilbage fra frontlinjerne blev afvist, nedsmeltede Zelenskij foran kameraet. ‘Jeg er præsident for dette land. Jeg er 41 år gammel. Jeg er ikke en taber. Jeg kom til jer og fortalte jer : Fjern våbnene,” bønfuldt Zelenskij krigerne. Da videoen af den voldsomme konfrontation spredte sig på de ukrainske sociale mediekkanaler, blev Zelenskij mål for en vred modreaktion.

“Andrij Biletsky, den hovmodige fascistiske leder af Azov-bataljonen, der engang lovede at “lede verdens hvide racer i et sidste korstog ... mod de semitisk-ledede Untermenschen”, svor at bringe tusindvis af krigere til [Donbas-byen] Zolote, hvis Zelenskij pressede yderligere på.”

Artiklen i Gray Zone påpeger på fremtrædende vis i overskriften og i indledningen , at “vestlige medier anvender Volodymyr Zelenskij's jødiske afstamning til at tilbagevise beskyldninger om nazistisk indflydelse i Ukraine...” Forfatterne beskriver detaljeret de nazistiske styrkers rolle og Zelenskij's kapitulation over tid.

Interview med Dmytro Yarosh i 2019: Zelenskij vil blive hængt

Den 6. marts (EIRNS) –Yves Smith fra “Naked Capitalism” afdækkede den 5. marts et interview fra det ukrainske internet-nyhedssite “Obozrevatel” med Dmytro Anatoliovych Yarosh, en af medstifterne af Højre Sektor, som dengang var øverstbefalende for den nazistiske Ukrainske frivillige Hær. Interviewet var fra den 27. maj 2019, en uge efter Zelenskij's indsættelse som præsident. Interviewet er offentliggjort på

“Moon of Alabamas” hjemmeside. Yarosh truer åbent med at få Zelenskij dræbt, hvis han gennemfører den mindste del af Minsk-aftalerne.

Nogle citater: {{Yarosh:}} ... Gennemførelsen af Minsk-aftalerne er vores stats død. De er ikke en dråbe blod værd, fra de fyre og piger, mænd og kvinder, der er døde i denne krig. Ikke én dråbe...

{{Q:}} Venter du på hvad den nyvalgte præsident vil sige?

{{Yarosh:}} Ikke kun. Lad os kæmpe og gøre os klar. Vi venter på, hvad han vil sige, og vigtigst af alt, hvordan han vil handle. “På deres frugter skal I kende dem”, siger Skriften. “Frugter” vil vi se et eller andet sted i efteråret. Zelenskij er en uerfaren politiker... Zelenskij er meget farlig for os ukrainere. Jeg kan mærke det. Hans udtalelser om fred for enhver pris er farlige for os. Volodymyr kender simpelthen ikke prisen for denne verden... Han skal bare forstå én sandhed: Ukrainerne kan ikke ydmyges. Ukrainerne har efter 700 års kolonialt slaveri måske endnu ikke helt lært at opbygge en stat. Men vi har lært meget nyttigt at lave en opstand og skyde alle de “ørne”, der forsøger at snylte på ukrainernes sved og blod. Zelenskij sagde i sin åbningstale, at han var klar til at miste vælgertilslutning, popularitet, position... Nej, han ville miste sit liv. Han vil blive hængt i et træ på Khreschatyk – hvis han forråder Ukraine og de mennesker, der døde i revolutionen og krigen. (Klide)

Udvalgt billede: Alexander Podvalny, Pexels

LaRouche-Organisationens pamflet: "Stop 'Globalbritanniens' grønne krigsfremstød"

Den 3. marts 2022 (EIRNS) – LaRouche-Organisationen har i dag udgivet en 64-siders pamflet med titlen: "Stop 'Globalbritanniens' grønne krigsfremstød". Der er en ironi i titlen, som er væsentlig for alle borgere af alle nationer, at forstå, for at blive det som Friedrich Schiller kaldte en "patriot for sin nation og en verdensborger".

Der er også en krig, der føres mod alle nationer. Beviserne er ikke skjulte – de bliver bogstaveligt talt proppet i ansigtet på dig hver dag, hver time, i form af økonomisk forfald og hyperinflation, drevet af kravet om at menneskeheden begår folkedrab mod sig selv, ved at lukke for fossile brændstoffer, lukke for atomkraftværker, nægte moderne teknologi til de allerede forarmede og sultende tidligere kolonilande – alt sammen for at "redde planeten" fra kulstof.

Uanset den let påviste videnskabelige kendsgerning, at kulstof stort set ikke har noget med klimaet at gøre, er den grønne New Deal den nye religion for de kongelige og milliardærernes bankfolk og spekulanter, der hvert år samles i Davos World Economic Forum, for at fejre deres djævelske magt til at påtvinge verdens befolkning malthusiansk folkedrab gennem kontrol med kreditgivningen. Mark Carney, den tidligere chef for både Bank of Canada og Bank of England, og en økonomisk lejemor for prins Charles og de kongelige, beskrev stolt deres plan for folkedrab i en artikel i Guardian den 13.

november 2021: "I april [2021] lancerede vi Glasgow Financial Alliance for Net Zero (GFANZ), som nu dækker hele finansverdenen: banker, forsikringselskaber, pensionsfonde, eksportkreditagenturer og kapitalforvaltere.

Den omfatter mere end 450 førende finansielle institutioner fra 45 lande. Medlemmerne har forpligtet sig til at forvalte deres aktiver, som i alt udgør mere end 130 mia. dollars, i overensstemmelse med målet om at opnå 1,5 C (grader Celsius)... Nye lån og investeringer fra GFANZ-medlemmer vil ikke kun finansiere grønne projekter som f.eks. vedvarende energi, men vil også søge derhen, hvor udledningerne er – i sektorer som bilindustrien, stålindustrien og cementindustrien – og støtte de virksomheder, der har planer om at nedbringe kulstofudledningerne, mens de trækker kapital tilbage fra de virksomheder, der ikke handler hurtigt nok." [understregning tilføjet]

Denne plan om at ødelægge udviklingen internationalt blev afvist af bl.a. Rusland, Kina og Indien, der ved, at deres, såvel som alle udviklingslandenes økonomiske fremskridt, afhænger af fossile brændstoffer (og mere avancerede energiformer, såsom atomar fission og i sidste ende fusion). Dette var dråben, der fik Charles og herrerne i City of London til at slå til: "Af med deres hoveder!"

Det er tydeligvis det, som Lyndon H. LaRouche har advaret om i de sidste halvtreds år. Det finansielle oligarki styrer verdensøkonomien og regeringerne i den vestlige verden. Beslutningerne om krig og fred træffes af bankeliten, mens det militærindustrielle kompleks kun er en del af denne imperiale struktur.

Det er grunden til, at briterne og USA så hensynsløst drev NATO's militære styrker op til Ruslands grænse, mens en lignende proces finder sted i Stillehavet mod Kina. De ville foretrække, at der ikke var nogen verdenskrig, som der ikke ville være nogen vinder af, og som meget sandsynligt kunne

føre til menneskelig udslettelse (men hellere krig end bankerot!). Den økonomiske krigsførelse er ikke desto mindre krig, det som de besynderligt nok beskriver som “den finansielle nukleare løsningsmulighed” eller “alle sanktioners moder”. Helt åbenlyst har Det Hvide Hus og andre europæiske ledere erklæret deres hensigt om at ødelægge den russiske økonomi, mens de planlægger det samme for Kina...

EIR spørger forsvarsministre fra Danmark, Storbritannien og Sverige om en ny sikkerheds- og økonomisk arkitektur på TV2 live

København, 4. marts (EIRNS) – {EIR} stillede et spørgsmål om Schiller Instituttets forslag til en ny sikkerheds- og udviklings arkitektur på et pressemøde i dag med forsvarsministrene fra Danmark, Storbritannien og Sverige, om bord på den danske fregat Niels Juel, ved lanceringen af den militære øvelse Joint Expeditionary Force (JEF) i Østersøen. Storbritannien har ledelsen af JEF, og denne øvelse med udgangspunkt i Danmark omfatter også Sverige og de tre baltiske lande, Estland, Letland og Litauen.

Den danske forsvarsminister Morten Bødskov besvarede {EIR}s spørgsmål, i selskab med den britiske forsvarsminister Ben Wallace og den svenske forsvarsminister Peter Hultqvist. Pressekonferencen blev transmitteret direkte og er arkiveret på dansk TV2. Der var filmhold og reportere fra andre danske

medier, Sverige, Storbritannien (BBC), Agence France-Presse (AFP) og muligvis også andre lande, hvor det muligvis er blevet transmitteret.

Her er endnu en video, som også inkluderer TV2's spørgsmål, om Danmark og Joint Expeditionary Force (JEF) optrapper krisen med deres militære øvelser i Østersøen.

Hele pressekonferencen kan stadigvæk ses på TV2News den 4. marts 2022: Find "Nordeuropæiske forsvarsministre briefer om samarbejde" her.

"EIR: Michelle Rasmussen fra {Executive Intelligence Review} i USA. I betragtning af alvoren af krigen i Ukraine og faren for optrapning, ligefrem indtil atomkrig, har formanden for Schiller Instituttet Helga Zepp-LaRouche opfordret til en international konference om en ny sikkerhedsmæssig og økonomisk arkitektur, der skal tage hensyn til alle landes fælles interesser. Har De en kommentar til dette – nogen af ministrene?"

"Den danske forsvarsminister Morten Bødskov: Der er kun én kommentar, nemlig at det JEF-samarbejde, som vi har indgået her, er vejen frem. Vi står sammen her i dag, for at bekræfte vores værdier, vores samarbejde, og det er vejen frem for den region, som vi befinder os i nu, og jeg er glad for, at vores britiske kollega og min svenske kollega er til stede her i dag."

Under den korte pressekonference om morgenen, rejste BBC spørgsmålet om atomkrig, da der blev spurgt, om Rusland i lyset af det russiske angreb på et ukrainsk atomkraftværk, ville være indstillet på at bruge atomvåben. Den britiske forsvarsminister Ben Wallace, nedtonede faren ved den nuværende situation med atomkraftværket. Han advarede Rusland mod at ramme atomkraftværker ved et uheld eller med vilje, og erklærede, at Putins tankegang synes at være, at der ikke er nogen grænser. Putin bør mindes om, at NATO er en konventionel og nuklear alliance.

Under eftermiddagens pressekonference var {EIR} den anden journalist i rækken, der stillede et spørgsmål, forud for en

national dansk TV2-journalist, der sendte direkte, og som stillede fire spørgsmål om, hvorvidt denne Joint Expeditionary Force-øvelse risikerer at eskalere den nuværende krise. Svaret fra den danske minister var bl.a., at vi er nødt til at trække en streg i sandet over for Putin og sikre friheden i Østersøområdet. {EIR} vil udsende endnu en video med denne udveksling på dansk, efterfulgt af {EIR}'s spørgsmål og svar.

English:

COPENHAGEN, March 4 (ERINS) – EIR asked the question at a press conference with the ministers of defense from Denmark, Great Britain and Sweden, aboard the Danish frigate Niels Juel, on the occasion of the start of the Joint Expeditionary Force (JEF) military exercise in the Baltic Sea. The JEF is led by Great Britain, and this exercise, with the starting point in Denmark, also includes Sweden, and the three Baltic countries.

Danish Defense Minister Morten Bødskov answered EIR's question, alongside British Defense Minister Ben Wallace and Swedish Defense Minister Peter Hultqvist.

The press conference was broadcast live and is archived on Danish TV2, and there were film crews and reporters from other Danish media, Sweden, Great Britain (BBC), Agence France Press, and maybe other countries, so it might also have been covered live in other countries.

“EIR: Michelle Rasmussen from Executive Intelligence Review in the United States. Given the seriousness of war in Ukraine and the danger of escalation, even up to nuclear war, the president of the Schiller Institute Helga Zepp-LaRouche has called for an international conference for a new security and economic architecture to address the interests of all countries. Do you have any comments to that – any of the ministers?”

Danish Defense Minister Morten Bødskov: There is only one comment, that the JEF (Joint Expeditionary Force) cooperation

that we have made here is the way forward. We stand together here, today, to confirm our values, our cooperation, and that's the way forward for the region that we are in now, and I'm glad that our British colleague and my Swedish colleague are here today."

During the morning short press conference, the BBC reporter brought the nuclear war question up when he asked if, in light of the Russian attack on a Ukrainian nuclear plant, Russia would be in the mindset to use nuclear weapons. British Defense Minister Ben Wallace played down the danger of the current nuclear plant situation, warned Russia against hitting nuclear plants by accident or intention, said that Putin's mindset seemed to be that there are no limits, and Putin should be reminded that NATO is a conventional and nuclear alliance.

During the afternoon press conference EIR was the second journalist to ask a question, preceded by a national Danish TV2 journalist, broadcasting live, who asked four questions about if this Joint Expeditionary Force exercise can escalate the current crisis. The answer from the Danish minister included that we have to draw a line in the sand for Putin, and ensure freedom in the Baltic region. EIR will release another video with this exchange in Danish and followed by the EIR question and answer.

**FN-ekspert udtaler, at alle
"farverevolutioner" er i**

strid med folkeretten

Den 3. marts 2022 (EIRNS) – I et interview på CGTN. udtaler Alfred de Zayas, FN's første uafhængige ekspert i fremme af en demokratisk og retfærdig international orden, at "farverevolutioner" krænker FN-pagten. "De er alle ulovlige", siger de Zayas. "De er alle i strid med FN's charter, og de er i strid med international retspraksis. Der er et meget gammelt og solidt princip i folkeretten, som forbyder indblanding i staters indre anliggender. Og det er noget, der er sket igen og igen. Mit land finansierer gennem National Endowment for Democracy en lang række ikke-statslige organisationer (NGO'er), som i realiteten er der for at destabilisere lande. De spillede en væsentlig rolle, hvis ikke en afgørende rolle, i destabiliseringen af Ukraine tilbage i 2014. Jeg mener, hvis man vil have et regimeskifte, så afhold et valg. Afhold et demokratisk valg. Og det var det, som mit folk misbrugte den 22. februar 2014. Og det stakkels ukrainske folk betaler nu for denne forfatningsstridige afsættelse af en demokratisk valgt regering.

"Men som amerikaner må jeg indrømme, at jeg føler mig indirekte ansvarlig for det, som min regering gør. Og jeg har enorm sympati, enorm medfølelse med det ukrainske folk, som er blevet brugt i dette geopolitiske spil. Og den imperialistiske arrogance, som NATO, især Jens Stoltenberg, har udvist. Det er faktisk en krænkelse af menneskerettighederne. Der er tale om en imperial narcissisme. Og tilsyneladende er alle europæiske lande, som angiveligt er engageret i menneskerettigheder, medskyldige i det."

Udvalgt billede: Matthias P.R. Reding, Pexels

POLITISK ORIENTERING den 3. marts 2022:

Militær støtte til Ukraine og økonomisk krig imod Rusland kan ende med atomkrig

Med formand Tom Gillesberg kl. 13

Lyd:

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2022/03/tg-3.2.22.mp3>

Resumé:

Folk er i chok over Ruslands invasion af Ukraine. Hvordan kunne det ske? Der var ellers mange advarsler over lang, lang tid, som man overhørte. Vil man overse alle tegnene på, at konflikten mellem Vesten og Rusland kan eskalere til atomkrig? Det er ikke nok at håbe på, at det ikke sker. "Hope is not a strategy". Man stopper ikke krigen i Ukraine gennem at sende våben til at bekæmpe Rusland. Fanatikere i Vesten håber, at Ukraine vil blive det nye Afghanistan for Rusland, men hvordan gik det så efterfølgende for Afghanistan? 27 millioner afghanere sulter nu og mange dør pga. af mangel på alt, mens USA og Vesten har indefrosset Afghanistans penge. Er afghanske liv mindre værd end europæiske?

Det er ikke et spørgsmål om, hvorvidt man holder med Ukraine eller Rusland, men om, hvordan vi får stoppet udviklingen mod global krig. Hvis ikke total økonomisk og kulturel krigsførelse imod Rusland, en chok og skræk-politik, vil få Rusland til at overgive sig til Vestens overherredømme, hvad så? Udryddelse med atomvåben? Hvis ikke Kina går med i

blokaden af Rusland, skal vi så også i fuld økonomisk krig med Kina? Det vestlige finanssystem er allerede på vej mod en total nedsmeltning. Nulrente-politikken og ubegrænset likviditet til finansmarkederne er snart forbi. Så står verden med et uoverstigeligt gældsbjerg, der kollapser. Vil udelukkelse af Rusland fra SWIFT-systemet blive et nyt Lehmann Brothers? Sanktionerne vil ramme Europa lige så hårdt som Rusland, og økonomien er i forvejen presset af de høje gas- og energipriser og forsyningskrisen.

Hvad er den egentlige vestligt iscenesatte årsag til krisen mellem Rusland og Ukraine, som er censureret ud af den vestlige fortælling om krisen? Først var der udvidelsen af Nato i flere omgange imod alle løfter. Så kom den farvede revolution i Ukraine og husk på, at det var et vestligt organiseret statskup, der udløste Krims tilslutning til Rusland og krisen i Østukraine. Hvad har man i Vesten gjort for de civile i Østukraine eller for at sikre gennemførelsen af Minsk-aftalen?

Det drejer sig ikke om Ukraine men om den internationale verdensorden. Rusland og Kina annoncerede den 4. februar 2022, at man ikke længere vil acceptere amerikanske og vestlige diktater. Kina ved, at hvis Vesten kan knække Rusland, så er de den næste på listen. Kinas Bælte- og Vej-Initiativ og Ruslands energipolitik er et alternativ for Afrika, Sydamerika og Asien. Vil USA starte atomkrig for at stoppe det eller vil Vesten i stedet finde ud af at begrave geopolitikken og samarbejde om økonomisk udvikling?

Skriv under på Schiller Instituttets appel for en indkaldelse til en international konference for at etablere en ny arkitektur for sikkerhed og udvikling for alle nationer. Bryd censuren og skab diskussion og dialog om, hvad der egentlig foregår, og hvordan vi finder en løsning gennem dialog og samarbejde. Freden kan ikke sikres gennem konfrontation og krig! Når først vi overraskes af atomkrig er det for sent.

City of London og Wall Street har erklæret krig mod Rusland og Kina

Den 2. marts (EIRNS) – Den ildkamp, der er udbrudt på Ruslands vestlige flanke, kan indtil videre være begrænset til blot to nationer, Ukraine og Rusland – med den overhængende fare for eskalering til en term nuklear konfrontation mellem supermagterne. Men City of London og Wall Street har allerede indledt en økonomisk og finansiel {verdenskrig} for at udslette både Rusland og Kina. Den franske finansminister, Bruno Le Maire, er muligvis blevet tvunget til offentligt at trække sin indiskrete meddelelse fra den 28. februar med hensigten om at anvende “det finansielle atomvåben” mod Rusland tilbage, men det internationale finansielle etablissement har fortsat en politik, der er uændret: ” At føre en altomfattende finansiel og økonomisk krig mod Rusland”. Denne politik blev bekendtgjort over for pressen af to spydige, unavngivne embedsmænd fra den amerikanske regering den 25. januar. Den blev gentaget i en anden baggrundsbriefing i Det Hvide Hus den 28. februar. Og det er fortsat det konstante trommeslag fra de britiske finansmedier og deres amerikanske repræsentanter i dag.

Præsident Biden blev også instrueret til at bruge de første femten minutter af sin ”Tale om Nationens Tilstand” den 1. marts, på en “jeg-er-en-hård-negl”-aggressiv dundertale mod Rusland, hvor han ikke en eneste gang berørte de meget reelle og helt legitime sikkerhedsmæssige bekymringer, som dette land gentagne gange har udtrykt, over for NATO’s indtrængen helt op til dets grænser.

Dette er ikke en krise, der er udløst af nationer, men af det overnationale finansoligarki, der styrer det bankerotte transatlantiske finanssystem. I lyset af deres egen truende fallit – er der virkelig nogen der tror, at 2 billioner dollars i finansiel spekulation nogensinde kan betales tilbage? – er det finansielle etablissemets politik at “omdirigere billioner” væk bag en global grøn nulstilling. Dette er en malthusiansk affolkningspolitik, der skal gennemføres ved at fremtvinge et nedadgående skift til økonomiske aktiviteter med lav energitæthed og ved at indstille industriel aktivitet i hele verden. Med denne politik, der gennemtvinges i den transatlantiske sektor som de kontrollerer, kan City of London og Wall Street-etablissemet tydeligvis ikke tillade, at Kina og Rusland udvikler sig og trives og dermed tjener som et eksempel for resten af verden. Derfor er der altomfattende krig – militært, økonomisk og psykologisk – rettet mod Rusland og Kina, og som opsluger verden i dag.

Da prins Charles på COP 26-mødet sidste år erklærede, at for at gennemføre sin politik for grøn omstilling “må vi sætte os selv i et krigslignende beredskab”, og “vi har brug for en omfattende militaristisk kampagne”, havde han helt sikkert det i tankerne, som nu er blevet iværksat mod Rusland.

Folk i alle nationer er begyndt at indse, at de er nødt til at modsætte sig denne politik for grøn afindustrialisering og krig, hvis de skal overleve. Så meget desto mere, eftersom der findes et alternativ til den selvmorderiske politiske kurs, der er blevet vedtaget i Vesten. Højtstående repræsentanter fra den kinesiske regering fortsætter med at række hånden ud til USA og Europa, samt til nationer i udviklingssektoren, og inviterer dem til at tilslutte sig Bælte- og Vej-Initiativets globale infrastrukturpolitik. Præsident Xi Jinping foreslog det oprindeligt til den daværende præsident Obama, som afviste tilbuddet uden videre. Det samme var tilfældet med præsident Trump. Så sent som den 28. februar gentog den kinesiske

udenrigsminister, Wang Yi, at Kina er åben overfor at USA deltager i Bælte- og Vej-Initiativet.

Det er akkurat denne økonomisk politiske retning, der er påkrævet som grundlag for den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som Schiller Instituttet har opfordret til. Vær venlig at underskrive og cirkulere Schiller Instituttets opfordring: Indkaldelse til en international konference for at etablere en ny arkitektur for sikkerhed og udvikling for alle nationer –

<https://schillerinstitut.dk/si/2022/02/en-ny-arkitektur-for-sikkerhed-og-udvikling-for-alle-nationer/> –

og mobiliser for at få denne politik diskuteret og debatteret internationalt. Ligesom {De føderale Dokumenter} var nødvendige for at uddybe USA's forfatningsmæssige form for selvstyre, er der i dag et behov for en dybtgående dialog for at etablere en international sikkerheds- og udviklingsarkitektur til at muliggøre selvstyre for alle nationer i verdenssamfundet – og forbande City of London og Wall Street!

Udvalgt billede: Pexels CC0

NATO kan stadig gå i krig i Ukraine i henhold til artikel 4

Den 1. marts 2021 (EIRNS) – Forhenværende FN-våbeninspektør Scott Ritter argumenterer i en kommentar på Consortium News

den 27. februar, at mens NATO gør meget ud af sin artikel 5 om kollektivt forsvar, og det faktum at den ikke gælder for Ukraine, fordi Ukraine ikke er medlem af alliancen, er artikel 4 en anden sag. Artikel 4 giver mulighed for konsultationer mellem NATO-medlemmer, og der var faktisk drøftelser i sidste uge i henhold til artikel 4. Ritter bemærker, at NATO-medlemmerne Estland, Letland, Litauen og Polen udløste artikel 4-konsultationerne efter den russiske indtrængen i Ukraine. Efterfølgende udsendte Stoltenberg en erklæring, hvori han fastslog, at NATO var forpligtet til at beskytte og forsvare alle sine allierede, herunder Ukraine.

Ritter gør opmærksom på tre ting i denne erklæring. "For det første positionerede NATO sig ved at påberåbe sig artikel 4 til en potentiel offensiv militær aktion; NATO's tidligere militære interventioner mod Serbien i 1999, Afghanistan i 2001, Irak i 2004 og Libyen i 2011 blev alle foretaget i henhold til artikel 4 i NATO's charter. Set i dette lys er præmissen om, at NATO udelukkende er en forsvarsorganisation, der er forpligtet til løftet om kollektivt selvforsvar, grundløs.

"For det andet, mens artikel 5 (kollektivt forsvar) kun omfatter beskyttelse af egentlige NATO-medlemmer, hvilket Ukraine ikke er, giver artikel 4 mulighed for at udvide NATO-beskyttelsen til de ikke-NATO-medlemmer, som alliancen betragter som allierede, en kategori, som Stoltenberg klart placerede Ukraine i.

"Endelig kom Stoltenbergs udpegelse af Ukraine som NATO-allieret samtidig med, at han annoncerede aktivering og udsendelse af NATO's 40.000 mand store reaktionsstyrke, hvoraf nogle af dem ville blive udsendt til NATO's østlige flanke, der støder op til Ukraine. Aktiveringen af reaktionsstyrken er uden fortilfælde i NATO's historie, hvilket fremhæver den alvor, som en nation som Rusland kan tillægge handlingen....

Siden da har mange NATO-lande (og også nogle ikke-NATO-

medlemmer) lovet at levere våben til Ukraine. Den eneste måde, hvorpå de kan leveres, er over land fra Polen og Rumænien. Det er her, faren opstår. "Det siger sig selv, at ethvert køretøj, der transporterer dødbringende militærudstyr ind i en krigszone, er et legitimt mål i henhold til folkeretten; dette ville gælde fuldt ud for enhver NATO-tilknyttet forsendelse eller levering, der foretages af et NATO-medlem på eget initiativ", skriver Ritter. Hvad sker der så? Opretter NATO så en stødpudezone i Ukraine i henhold til artikel 4? En flyveforbudszone?

"Præsident Putin har ofte klaget over, at Vesten ikke lytter til ham, når han taler om emner, som Rusland anser for at være af afgørende betydning for landets nationale sikkerhed," konstaterer Ritter. "Vesten lytter nu. Spørgsmålet er, om det er i stand til at forstå situationens alvor? Indtil videre synes svaret at være nej."

Verdenskrig kan være tæt på lige nu – her er hvad der må gøres

Den 27. februar (EIRNS) – Der blev taget syvmileskridt mod en verdenskrig – en termonuklear krig – i løbet af denne weekend. Det mest omtalte var den russiske præsident Vladimir Putins meddelelse i morges om, at han havde bedt sin forsvarsminister, Sergei Shoigu, og generalstabschef, Valery Gerasimov, om at sætte de russiske strategiske atomstyrker i højeste alarmberedskab.

Han fremsatte sin udmelding efter økonomiske angreb på det russiske banksystem, forsøg på at fastfryse og stjæle Ruslands finansielle reserver og få landets valuta og banker til at krakke, samt forbud mod samtlige russiske flyvninger og alle russiske medier, mens europæiske højteknologiske våben og lejesoldater strømmede ind i Ukraine for at kæmpe. RIA Novosti citerede Putin som følger: "De vestlige lande foretager ikke kun fjendtlige handlinger mod vores land på det økonomiske område, hvormed jeg mener de ulovlige sanktioner, som alle kender meget godt, men de højeste embedsmænd i de førende NATO-lande fremsætter også aggressive udtalelser mod vores land. Derfor beordrer jeg forsvarsministeren og generalstabschefen til at sætte de russiske væbnede styrkers [atomare] afskrækkelses styrker i et særligt beredskab."

Vi befinder os nu helt klart i en form for Cuba-krise fra oktober 1962, tættere end nogen, der levede dengang, nogensinde ønskede at komme til atomkrig. De amerikanske militære ledere ønskede dengang at indlede krig mod Cuba; hvis præsident Kennedy ikke havde stoppet dem og forhandlet sig frem til en løsning, ville USA's østlige byer have været ramt af en regn af atommissiler. Nu ønsker USA's og Europas politiske og militære ledere, der i årtier har været vant til at brutalisere mindre lande med krige og økonomisk strangulering, at provokere Rusland til krig og ødelægge det.

Disse ledere har omgivet Rusland med fjendtlige militære – herunder atomare – kapaciteter i et omfang, som Rusland ikke kan acceptere. De har flyttet sig for at gøre Ukraine – der strækker sig dybt ind i selve Rusland – til deres ultimative militære anti-Rusland-plattform. Præsident Putin advarede dem for 15 år siden i en tale i 2007 på Sikkerhedskonferencen i München i Tyskland om, at Rusland ikke kunne tolerere at blive omringet og omsluttet af fjendtlige styrker på ubestemt tid. Men efter at have tændt denne krigs lunte, er de nu ved at puste til den, så den kan blive atomar. (Se Putins tale, {EIR}, 23. februar 2007.)

Når først atomvåbenangreb indledes et sted, vil det omslutte hele kloden.

Nu må der anlægges en helt anden tilgang, hvor strategisk stabilitet baseres på økonomisk udvikling. Nu skal Lyndon LaRouches økonomiske og videnskabelige udviklingspolitik stå på dagsordenen. Den har længe været negligeret som umulig (som at vende tilbage til principperne i Franklin Roosevelts Bretton Woods-kreditsystem), eller unødvendig (som at fremskynde udviklingen af laser- og fusionsplasma-teknologier i alle nationer), eller endog latterlig (som at nationer samarbejder om at kolonisere Månen og udforske Mars). Disse politikker er den sidste chance for fred nu – den allersidste chance.

Schiller Instituttet iværksatte den 25. februar en underskriftsindsamling i denne krise: "Indkaldelse til en international konference for at etablere en ny arkitektur for sikkerhed og udvikling for alle nationer".

Skriv under her.

"Enhver person", opfordrede Helga Zepp-LaRouche i dag, "bør med alle midler bestræbe sig for at udbrede denne underskriftsindsamling {og diskutere den}." Få andre til at diskutere den og til at skrive om den i alt fra internet-kommentarer til simple læserbreve. "Blot 50 førende personer i verden, der opfordrer til at fremme denne idé, kunne sammenkalde en vigtig konference."

Spørg, hvorfor så mange millioner mennesker for 60 år siden i oktober i år var så alarmerede over, at atomkrig truede dem; og nu, efter 25 års krig og med verdens næststørste atommissilstyrke i højeste beredskab, lader folk som om det ikke kan ske. Måske var vi dengang mere moralsk egnede til at overleve?

En effektiv, omfattende mobilisering for denne underskriftsindsamling og denne konference er det eneste

anliggende, der kan skabe et alternativ til den yderligere udvikling hen imod en verdenskrig. Underskriftindsamlingen er bogstaveligt talt blevet udarbejdet for at civilisationen kan overleve.

Udvalgt billede: Pexels

Den militære operation i Ukraine er en åbenlys påmindelse om behovet for at skabe en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur

Den 24. februar (EIRNS) –“Før vi endelig og uigenkaldeligt når det punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage i menneskehedens historie – det punkt, hvor en global, atomkrig udsletter den menneskelige art – må vi handle prompte for at rette op på den absolutte katastrofe, som EU’s og USA’s imperialistiske politik har skabt i Ukraine og i relationen til Rusland og Kina. Og vi må især fjerne årsagerne til denne civilisationskrise, før vi når et punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage.” Sådan skrev Helga Zepp-LaRouche i en artikel den 8. marts 2014. Otte år senere er hendes analyse absolut helt rigtig.

NATO’s og USA’s manglende evne til at reagere seriøst på Ruslands sikkerhedskrav fra december 2021, har ført til en situation, hvor præsident Putin vurderede, at han ikke havde

andet valg end at iværksætte en "speciel militæroperation" i Ukraine for at opnå en demilitarisering og afnazificering af landet, før situationen i Ukraine, herunder stigende mængder materiel og udenlandske militærpersoner, skabte en aldeles uudholdelig sikkerhedstrussel.

Den bogstaveligt talt nazistiske trussel i Ukraine, der blev installeret ved dette kup, blev beskrevet i en omfattende redegørelse, der blev offentliggjort af {Executive Intelligence Review} i februar 2014: "Western Powers Back Neo-Nazi Coup in Ukraine". (Kilde)

Rødderne til den civilisatoriske krise, der driver det vanvittige stormløb mod en konflikt med Rusland og Kina, er det transatlantiske finanssystems disintegration, og den kuldsejlede plan om at bruge militære trusler og "grøn" afpresning for at opretholde den transatlantiske elites unipolære overherredømme.

Som det fremgår af Schiller Instituttets underskriftsindsamling af 23. februar – som får et stigende antal underskrifter – "bag denne meget reelle krigsfare og årsagen til denne fare, ligger sammenbruddet af hele det transatlantiske finanssystem – City of London og Wall Street, ejerne af dette bankerotte system, er desperate efter at ødelægge ethvert fungerende alternativ til deres system – såsom Ruslands og Kinas alliance – og det finansielle etablissement har åbent tilkendegivet, at det er det, der er på spil."

Vil dette etablissementets vanvittige krav om underkastelse blive overvundet og erstattet af et nyt paradigme, en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer? Svaret ligger i vores hænder. Slut dig til LaRouche-bevægelsens bestræbelser for at kræve en omgående sammenkaldelse af en international konference, i lighed med den der udformede den Westfalske Fred.

Underskriftsindsamlingen er tilgængelig på dansk her:

https://www.skrivunder.net/krig_eller_fred

Udvalgt billede: Shane Aldendorff, Pexels

Nu med de første prominente underskrivere:

Underskriftindsamling:

Indkaldelse til en international konference for at etablere

en ny arkitektur for sikkerhed og udvikling for alle nationer

Se de første prominente underskrivere nedenunder.

23. februar 2022 – I lyset af den eskalerende Ukraine-krise spørger folk rundt om i verden indtrængende sig selv og deres politiske ledere, hvor det hele skal ende. Er dette på vej mod en meget stor, måske endda termonuklear, global konfrontation? Står vi over for en omvendt, farligere Cuba-krise? Vil menneskeheden overhovedet overleve?

Bag denne meget reelle krigsfare og årsagen til denne, ligger sammenbruddet af hele det transatlantiske finanssystem. En spekulationsboble af derivater og gæld på næsten 2 billiarder dollars er allerede ved at gå op i røg. En proces med hyperinflation er blevet udløst globalt, med et ledsagende sammenbrud af de vestlige nationers fysiske økonomier. City of London og Wall Street, ejerne af dette bankerotte system, er desperate efter at ødelægge ethvert fungerende alternativ til deres system – såsom Ruslands og Kinas alliance omkring Bælte- og Vej-initiativet, som nu omfatter næsten 150 nationer – og det finansielle etablissement har åbent erkendt, at det er det, der er på spil.

Det samme har Vladimir Putin, som med rette har erklæret, at USA's/Storbritanniens/NATO's ubarmhjertige ekspansion mod øst, op til Ruslands grænser, er drevet af denne økonomiske politik, og at den truer Ruslands nationale sikkerhed på en måde, som Rusland ikke kan acceptere.

For at standse fremdriften mod krig, er det derfor nødvendigt at anvende en mere gennemgribende tilgang, nemlig at etablere et helt nyt paradigme, som vil sikre sikkerheden og den økonomiske udvikling for alle nationer på jorden. Den eneste nyere præcedens for dette i Vesten, er den Westfalske Fred fra 1648, som satte en stopper for 150 års religionskrige i Europa. Den blev først udformet på det tidspunkt, hvor alle parter indså, at hvis de fortsatte ad deres nuværende vej, ville der ikke være nogen vindere og meget få overlevende. De valgte at skabe et nyt paradigme, baseret på forsvaret af den andens interesser, og på den forudsætning at alles sikkerhed var den grundlæggende forudsætning for hver parts sikkerhed.

Det er den vigtigste læresætning af den Westfalske Fred for i dag. Verden står i dag ved en lignende skillevej. Hvis den nuværende geopolitiske politik fortsætter, udgør en atomkrig en meget reel mulighed – hvorefter der ikke vil være nogen vindere, og sandsynligvis heller ingen overlevende.

I stedet må der straks indkaldes til en international konference, i stil med det Westfalske Fredsinitiativ. Den grundlæggende opgave for alle parter er at sikre, at der tages hensyn til de centrale økonomiske og sikkerhedsmæssige interesser for hver enkelt part – med andre ord en orden baseret på den andens fordel, på det fælles bedste, eller den almene velfærd, og på en grundlæggende kærlighed til hele menneskeheden.

Det økonomiske system må også omformes drastisk for at give udtryk for dette livssyn. Den berømte amerikanske økonom Lyndon LaRouche specificerede meget detaljeret, hvordan et sådant system ville fungere, baseret på det han kaldte sine Fire Love:

Den øjeblikkelige genindførelse af Glass/Steagall-loven, som blev iværksat af den amerikanske præsident Franklin D. Roosevelt, uden ændringer, hvad angår handlingsprincippet. Det betyder, at hele den spekulative finansboble skal underkastes en konkursbehandling.

En tilbagevenden til et system med topstyret og nøje defineret nationalt banksystem, som angivet af USA's første finansminister, Alexander Hamilton.

Formålet med brugen af et sådant føderalt kreditsystem er at skabe højproduktive udviklingsforløb med henblik på at forbedre beskæftigelsen, med den ledsagende hensigt at øge den fysisk-økonomiske produktivitet og levestandarden for personer og husholdninger.

Vedtag et "lynprogram" med fusionsdrevet teknologi for at fremme de grundlæggende videnskabelige gennembrud, som ubegrænset økonomisk vækst og udvikling kræver.

Schiller Instituttet og dets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, udsender denne opfordring for at igangsætte den presserende internationale diskussion, der er nødvendig for at indkalde til en sådan konference og stoppe det såkaldte "Dommedagsur",

før det slår midnat. Det er på høje tid, at institutioner og enkeltpersoner fra alle nationer træder frem og slutter sig til mobiliseringen for en international konference med henblik på at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer.

Skriv under på underskriftindsamlingen her på skrivunder.net:

Links til underskriftindsamlingen på andre sprog:

Spanish, Italian, French, Swedish, Arabic, Danish, Portugese, German, and Chinese.

North America (U.S. and Canada)		
Canada	Julian Fell	Biologist; Co-Director Area F, Regional Government of Nanaimo, British Columbia
Canada	Faisal Huda	CEO, BUNA Capital Inc.
Canada	Bill MacPherson	Past President, Applied Science Technologists and Technicians of British Columbia
Canada	John Stone	MChE, Member, Association of Professional Engineers, Geologists and Geophysicists of Alberta
United States	Dr. Athar Abbasi	Major, U.S. Army (Ret)
United States	Jon Baker	Agricultural Bank Loan Officer

United States	James Benham	State President, Indiana Farmers Union; Board Member, National Farmers Union
United States	Fr. Lawrence Bernard	Order of Friars Minor (OFM)
United States	Mike Callicrate	Farm leader, Kansas/Colorado
United States	Marshall Carter-Tripp	Foreign Service Officer (ret), former political science professor
United States	Victor Chang	US-China Forum, Inc.
United States	Alan Covey	Political activist
United States	Joel Dejean	LaRouche Independent Candidate for U.S. Congress – 38th District (Texas)
United States	Dr. Joycelyn Elders	Former U.S. Surgeon-General
United States	Frank Endres	Farm Leader, California
United States	Christopher Fogarty	Chair, Chicago Friends of Irish Freedom; author of "Ireland 1845-1850; the Perfect Holocaust, and Who Kept it 'Perfect'."
United States	Graham Fuller	Former CIA Officer and Vice Chair of the National Intelligence Council

United States	Matthew Griener	City Council, Keota, Iowa
United States	Dr. Bihong Guan	Chairman, World Association of Chinee Elites
United States	DeWayne Hopkins	Former two-term mayor; current at- large Councilman, Muscatine, Iowa
United States	James Jatras	Former U.S. Diplomat and Advisor to U.S. Senate Republican Leadership
United States	Dr. Ernest Johnson	President Emeritus, Louisiana NAACP; civil rights attorney
United States	Wilbur Kehrli	National Board of Directors, American Blue Cattle
United States	George Koo	Chairman, Burlingame Foundation; retired international business consultant
United States	Keaten Mansfield	Center for Political Innovation, Chief of U.S. Staff
United States	Caleb Maupin	Founder and Director, Center for Political Innovation

United States	David Meiswinkle	Attorney and former President of the Lawyers' Committee for 9/11 Inquiry
United States	John O'Loughlin	
United States	Jeff Philbin	Nuclear Engineer, Technical Consultant, Independent Contractor
United States	Sam Pitroda	Inventor and entrepreneur; Chairman, Indian Overseas Congress
United States	Earl Rasmussen	Executive Vice President, Eurasia Center
United States	Diane Sare	LaRouche Independent Candidate for U.S. Senate – New York
United States	Naser Shahalemi	Executive Director, End Afghan Starvation
United States	John Shanahan	Editor, website: allaboutenergy.net
United States	Barbara Suhrstedt	International concert pianist
United States	Everett Suttle	Opera singer
United States	Bruce Todd	Former Independent candidate for NJ Lt. Governor; Retired Millwright, Local 715
United States	Mohammad Ashraf Toor, MD	Chairman, Pakistani American Congress

United States	Bob Van Hee	Redwood County Commissioner, Minnesota
United States	Zaher Wahab	Professor Emeritus of Education, former Advisor to the Afghanistan Ministry of Higher Education
United States	Alan Waltar	Retired Professor and Head, Dept. of Nuclear Engineering, Texas A&M University; Past President , American Nuclear Society
Europe		
Belgium	Frans Vandenbosch	Author of "Statecraft and Society in China"
Denmark	Tom Gillesberg	Director, Schiller Institute, Denmark; former parliamentary candidate
Denmark	Jelena Nielsen	Director, Russian- Danish Dialogue
Denmark	Jens Jørgen Nielsen	Former Moscow correspondent, Danish daily Politiken; author of books about Russia and Ukraine; a leader of Russian-Danish Dialogue

Denmark	Thomas Vissing	Director of a China-Nordic trading company
Denmark	Dr. Li Xing	Professor of Development and International Relations, Department of Politics and Society, Aalborg University
Donetsk People's Republic	Russell "Texas" Bentley	Journalist, Former Vice President of Donbass Humanitarian Aid
France	Jacques Cheminade	President, Solidarité et Progrès, former presidential candidate
France	Alain Corvez	Col. (Ret.), International strategy advisor; former advisor to the Commanding General of the United Nations Force in South Lebanon (UNIFIL)
France	Ali Ratsbeen	President, Academie Géopolitique de Paris
Germany	Dr. jur. Wolfgang Bittner	Author

Germany	Ole Doering	Professor, Hunan Normal University; Associate Professor, Dep't. for Global Health, Peking University; Privatdozent, KIT
Germany	Rainer Sandau	Technical Director, Satellites and Space Applications, International Academy of Astronautics (IAA)
Germany	Helga Zepp-LaRouche	Founder and Chairwoman, Schiller Institute
Greece	Leonidas Chrysanthopoulos	Ambassador ad Honorem; Secretary General, Black Sea Economic Cooperation Organization (BSEC), 2006-2012
Greece	George Tsobanoglou	Professor of Sociology, University of the Aegean
Italy	Mario Agostinelli	Chairman, Fondazione Energia Felice
Italy	Pino Arlacchi	Former Director, United Nations Drug Control Programme; Professor of Sociology, University of Sassari

Italy	Prof. Bruno Brandimarte	Professor of Electronic Measurement, Rome
Italy	Nino Galloni	Economist
Italy	Liliana Gorini	Chairwoman of Movisol (Movimento Internazionale per i Diritti Civili Solidarietà)
Italy	Prof. Fabio Massimo Parenti	Associate Professor of International Studies, CFAU, Beijing
Italy	Vincenzo Romanello	Nuclear Engineer, Founder of Atomi per la Pace (Atoms for Peace), Lecce.Italy
Italy	Alessia Ruggeri	Spokeswoman of Comitato per la Repubblica, Rome, Italy
Monaco	Aleksandar Krainer	Author, "Grand Deception: The Truth about Bill Browder, the Magnitsky Act and Anti-Russian Sanctions"; financial consultant
Netherlands	Guus Berkhout	Professor-Emeritus Geophysics, President of CLINTEL
Norway	Thore Vestby	Former mayor and MP; Cofounder, ICHI Foundation

Spain	Juan José Torres Núñez	Free-lance journalist, poet
Sweden	Hussein Askary	Southwest Asia Coordinator, Schiller Institute
Sweden	Kjell Lundqvist	Chairman, European Labor Party
Sweden	Ulf Sandmark	Chairman, Schiller Institute, Sweden
United Kingdom	Mike Robinson	Editor, The UK Column
Ibero-America/Caribbean		
Argentina	Enrique Juan Box	Media personality
Argentina	Luis Bragagnolo	Peronist leader; Veterinarian
Argentina	Roberto Fritzsche	Professor, Department of Economic Science, University of Buenos Aires
Argentina	Ruben Darío Guzzetti	Professor, Argentine Institute of Geopolitical Studies
Argentina	Juan Francisco Numa Soto	Constitutional Attorney
Argentina	Carlos Perez Galindo	Attorney at Law
Argentina	Alejandro Yaya	Vice President, Civilian Institute of Space Technology
Bolivia	Edwin De la Fuente Jeria	Former Commander in Chief of the Bolivian Armed Forces

Bolivia	Max Ibañez	Former Secretary of Grievance Resolution, National Federation of Electrical, Telephone and Water Workers of Bolivia
Bolivia	Sandra Marca Uscamayta	Integration Coordinator for the Peasant, Indigenous and Native Economic Organizations of Bolivia
Brazil	Jairo Dias Carvalho	Professor, Philosophy of Technology, Federal University of Uberlândia
Brazil	Igor Maquieira	Biologist; member of CLINTEL
Colombia	Mario Guillermo Acosta Alarcon	Scientist and author; General Director of CIFRA (Space Lab City)
Colombia	Ross Carvajal	Journalist
Colombia	Everardo Hernandez Pardo	Trade union leader
Colombia	Alba Luz Pinilla	Vice-President of DIGNIDAD Political Movement
Colombia	Pedro Rubio	President, Association of Officials of the General Accounting Office of the Republic

Dominican Republic	Ramon Emilio Concepcion	Attorney at Law; Presidential Pre-candidate for the PRM party (2020)
Dominican Republic	Ramon Gross	Post-graduate Professor, Catholic University of Santo Domingo
Dominican Republic	Dante Ortiz Nunez	Historian; Professor of History, Autonomous University of Santo Domingo
Dominican Republic	Domingo Reyes	Former professor of economics, Ph.D. in Higher Education
Dominican Republic	Rafael Reyes Jerez	TV producer, "Face to Face" and "Economics and Politics" on Chanel 69 Teleradioamérica
Haiti	Jhonny Estor	Founder, Renaissance-Haiti
Haiti	Dr. Garnel Michel	Physician and author; his book 'Bak Lakay' calls the diaspora to return and help rebuild Haiti
Mexico	Edith Cabrera	Founder and Director of "Coalition #24F Life and Liberty for Julian Assange"

Mexico	Oscar Ramon Castro Valdez	General Director, "Dossier Político" internet publication
Mexico	Daniel Estulin	Publicist
Mexico	Simon Levy	Founder, Cátedra México-China, National Autonomous University of Mexico (UNAM)
Mexico	Enrique Lopez Ochoa	Surgeon, Professor of Angiology, UNISON School of Medicine
Mexico	Daniel Marmolejo	Investigative journalist, winner of the 2019 National Journalism Award
Mexico	Marino Montoya Contreras	Journalist for El Centinela and LGM News
Mexico	Francisco Quezada	Mathematician; Professor Department of Sciences and Humanities, National Autonomous University of Mexico (UNAM)
Mexico	Antonio Valdez	Journalist
Mexico	Jaime Varela Salazar	Chemical Engineer; Former Director of the Department of Chemical Sciences, University of Sonora (UNISON)

Peru	José Antonio Benllochpiquer Castro	Vice President, Christian Democratic Party
Peru	Fernando Fauche	National Secretary, Christian Democratic Party
Peru	Adrian Flores Konja	Former Dean of Accounting Sciences, National University of San Marcos
Peru	Carlos Francisco Gallardo Neyra	President, Christian Democratic Party
Peru	Ruben Rojas	Nuclear Physicist
Peru	Milton Vela-Gutierrez	Professor, University of Lima
Venezuela	Emil Guevara Muñoz	Member of Parliament, Latin American Parliament (2006-2011)
Venezuela	Edgar Rodriguez Martinez	Alberto Adriani Foundation
Africa/Asia/Australia		
Africa	Tse Anye Kevin	Deputy President, State55 Afrika
Australia	Trudy Campbell	Australian Citizens Party
Congo, Republic of	Diogène Senny	President of Ligue Panafricaine – UMOJA Congo; Coordination avec les Partis Panafricanistes

Guinea	Jacques Bacamurwanko	Former Ambassador of Burundi to the United States
Iraq	Mustafa Jabbar Sanad	Member, Council of Representatives (Parliament), Basrah
Lebanon	Basham El Hachem	Professor of Political Sociology, Doctoral School, l'Université du Liban
Malaysia	Dr. Isharaf Hossain	President & Principal Research Fellow, Muslim World Research Center (MWRC), Kuala Lumpur.
Mozambique	Samo Fernando Soares da Manhica	Executive Director, International Alliance for Development – Mozambique
Pakistan	Shakeel Ahmad Ramay	Chief Executive Officer, Asian Institute of Eco-Civilization Research and Development (AIERD), Islamabad
Pakistan	Khalid Latif	Executive Director, Center of Pakistan and International Relations (COPAIR); Program Director (Middle East)

Yemen	Fouad Al-Ghaffari	President, ALBRICS Yemeni Youth Parliament
-------	-------------------	--

Panel 2:

Tale af Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets konference, "100 sekunder til midnat på dommedagsuret: Vi har brug for en ny sikkerhedsarkitektur!"

Den 19. februar 2022

HELGA ZEPP-LAROUCHE: God eftermiddag, god aften, alt efter hvor på planeten du befinder dig.

Hvis man ser på den nuværende strategiske situation ovenfra, ud fra historiens lange historiske bue, hvordan skal menneskeheden så skænke sig selv institutioner, der sikrer dens overlevelse på lang sigt, samt ud fra den nuværende dynamik mellem et Kina i fremgang og Asien generelt og et svigtende vestligt liberalt system, synes det at være

indlysende, at resultatet af denne historiske æra må være et nyt paradigme i de internationale relationer. Fortsættelsen af geopolitik, som i øjeblikket har bragt os på randen af atomkrig, og det vanvid som ingen steder kommer tydeligere til udtryk end i den militærdoktrin, der ligger bag manøvren "Global Lightning", som forudsætter en langvarig atomkrig – denne geopolitik må erstattes af en international sikkerhedsarkitektur, der garanterer sikkerhedsinteresserne for alle nationer på jorden, herunder Rusland og Kina samt udviklingslandene.

Konfucius tilskrives den idé, at det første, der skal til for at løse et problem, er at bringe orden i begreberne, for hvis begreberne er i uorden, fører det til misforståelser, som fører til skænderier, som fører til rystelse af statens fundament, og der kan ikke være nogen harmoni i verden. Derfor er det en af de mest presserende opgaver at klarlægge forskellen mellem den historiske sandhed om, hvad der er sket i løbet af de sidste godt 30 år, siden Sovjetunionens opløsning, og den officielle "beretning", der fortælles i de vestlige mainstream-medier, og faktisk i disse dage nu på sikkerhedskonferencen i München, hvor en bred repræsentation af eliten i NATO-fraktionen er til stede. Og hvor det ser ud til, at udenrigsminister Tony Blinken og den tyske udenrigsminister Annalena Baerbock synes at være to alen ud af et stykke – hvilket er et forbløffende skuespil.

Disse kræfters officielle linje er, at Putin er aggressoren, at Rusland er det eneste land, der har ændret grænserne i Europa i efterkrigstiden med magt, nemlig på Krim, og at den eneste relevante kamp er mellem de liberale demokratier og de aggressive, autokratiske stater, at NATO aldrig har gjort noget forkert, og at Rusland nægter suveræne lande som Ukraine retten til at vælge den alliance, de ønsker at være en del af. Det sidste, disse medier og politikere ønsker, er en præcis undersøgelse af, hvordan denne nuværende situation er opstået.

Men at tingene sættes på plads, er en uomgængelig forudsætning

for at nå frem til en positiv løsning på den nuværende situation. Sovjetunionens sammenbrud betød ikke den vestlige liberale models overlegenhed. Det kollapsede af præcis de årsager, som Lyndon LaRouche identificerede i 1984, nemlig dets tilslutning til Ogarkov-doktrinen, afvisningen af at acceptere præsident Reagans tilbud om at samarbejde om det, der senere blev kaldt det Strategiske Forsvarsinitiativ (SDI), som min afdøde mand Lyndon LaRouche var ophavsmand til, og fastholdelsen af principperne for det, som den sovjetiske økonom Preobrazhensky havde betegnet som "primitiv social akkumulation". Pave Johannes Paul II advarede dengang eftertrykkeligt om, at Vesten ikke skulle drage den konklusion, at de var moralsk overlegne, og som bevis herpå pegede han på udviklingssektorens tilstand, der var fattig og underudviklet, som et biprodukt af det vestlige liberale system.

I denne periode mellem Berlinmurens fald og Warszawa-pagtens opløsning, var der en reel chance for noget helt nyt: Kommunismen var forsvundet, Vesten havde ikke længere nogen fjende, og Lyndon LaRouche og hans bevægelse havde først foreslået den produktive trekant, Paris-Berlin-Wien, og derefter, efter Sovjetunionens sammenbrud, Den eurasiske Landbro som grundlag for skabelsen af en fredsordning for det 21. århundrede.

Den tidligere amerikanske ambassadør i Moskva, Jack Matlock, har gentagne gange eftertrykkeligt hævdet, at Sovjetunionen ikke udgjorde nogen trussel i de sidste år af sin eksistens, og at Den kolde Krig ikke sluttede med Sovjetunionen, men at den faktisk var slut to år tidligere, fordi Gorbatsjov havde accepteret en demokratisering af Østeuropa og forskellige interne reformer, hvilket en stor del af den russiske befolkning hadede ham for, og betragtede ham som en forræder, i modsætning til folk i Vesten og især i Tyskland, som i store folkemængder råbte: "Gorby! Gorby! Gorby!"

Argumentet om at der aldrig blev givet noget løfte til Rusland

om, at NATO ikke ville udvide sig mod øst er en åbenlys løgn, som er blevet afsløret af samtidige vidner såsom Matlock. Der foreligger en diskussion af den daværende amerikanske udenrigsminister, James Baker III, den 9. februar 1990, hvor han bekræftede over for Gorbatsjov, at NATO "ikke ville rykke en tomme mod øst". Og for ganske nylig, på spektakulær vis, af Roland Dumas, den daværende franske udenrigsminister. Tydeligvis, på grund af den akutte krigsfare, brød han for fem dage siden sin mangeårige tavshed og vidnede i et langt interview med den franske hjemmeside "Les Crises" om det, han havde fortalt vores franske repræsentant, Jacques Cheminade, privat, allerede tre år forinden: at der dengang var en meget vigtig forhandling om nedrustning og demilitarisering af Warszawa-pagten i gang.

Dumas sagde: "og diskussionen begyndte således. Det var den russiske diplomat som via Gorbatsjov, men også via den russiske udenrigsminister, Sjevardnadze, bad om ordet, og som sagde: "Vi, den russiske delegation, vil gerne vide, hvad der kommer til at ske med NATO's bevæbning i forbindelse med nedrustningen? Og vi kræver," jeg husker det tydeligt; han var formel, "at de allierede tropper overholder to forpligtelser". Den første, hvor han var meget sentimental, er den der vedrører bevarelsen af monumenter i alle de sovjetiske lande, til minde om den sovjetiske hærs ære. Den anden er, at der skal være en forpligtelse for Warszawa-pagtens og NATO's tropper, og at der ikke må ske nogen forskydning af NATO-tropper i de områder af Sovjet-pagten, der skal afvæbnes." Og på spørgsmålet om hvorfor det ikke blev nedfældet i de egentlige traktater, sagde han: "Det blev ikke nævnt. Det vil sige, at folk, så påpasselige som amerikanerne, folk i Atlantalliancen, vi anmodede ikke om, at det blev nedskrevet. Det er muligt, men i forhold til karakteren af den generelle diskussion, det vil sige et forsøg på at afvæbne for at gøre en ende på truslen om krig, for det var det der betød noget, og for at forberede en anden periode i forbindelse med en tid, som var nedrustning, var det logisk.

“Så denne diskussion fandt sted: Den fandt først og fremmest sted, fordi russerne bad om det, fordi vi støttede det – først mig selv, og ligeledes amerikanerne, og naturligvis tyskerne.”

Jack Matlock understreger, at løftet om at selv før Sovjetunionens afslutning, var det almindeligt accepteret, at sikkerhed måtte betyde sikkerhed for alle, og at der var et argument, hvor Gorbatsjov retfærdiggjorde en reduktion af oprustningen af det sovjetiske militær. Matlock fortæller også, at præsident Bush senior i en af sine sidste taler i Kiev, da der stadig var et Sovjetunionen, rådede ukrainerne til, at de burde tilslutte sig Gorbatsjovs frivillige føderation, som han foreslog, og han advarede ukrainerne mod “selvmorderisk nationalisme”.

Lad os se videoen fra den tyske udenrigsminister Hans-Dietrich Genscher, som bekræftede dette meget tydeligt.

FORTÆLLER: Til gengæld for tysk enhed lovede Vesten at undlade at lade NATO rykke længere mod øst. I Washington afgiver den daværende udenrigsminister vidtrækkende løfter.

HANS DIETRICH GENSCHER: Vi blev enige om, at det ikke er hensigten at udvide NATO's forsvarsområde mod øst. Det gælder i øvrigt ikke kun med hensyn til D.D.R. [Østtyskland], som vi ikke ønsker at indlemme der, men det gælder helt generelt.

[skærmvisning – “1999”: Videoen viser udenrigsminister Madeleine Albright og tre udenrigsministre på et podium. Bag dem ses USA's, NATO's og andre flag.]

FORTÆLLER: Et kortvarigt løfte. De første østeuropæiske lande bliver optaget i NATO. Udenrigsminister Madeleine Albright stråler, da hun omfavner sine kolleger fra Polen, Tjekkiet og Ungarn. Et truende greb set fra Moskvas synspunkt. Men de er for svage til at reagere. [slut video]

ZEPP-LAROCHE: Så, man har Dumas, Genscher, Matlock, som alle

bekræfter, at disse løfter blev aftalt, og som klart modsiger den officielle erklæring om, at sådanne løfter aldrig blev afgivet, hvilket NATO's generalsekretær, Jens Stoltenberg, altid gentager.

Så sent som i dag rapporterer Spiegel Magazine i Tyskland om et nyligt fremkommet, tidligere hemmeligt, klassificeret dokument i det britiske nationalarkiv, som blev opdaget af den amerikanske politolog Joshua Shiffrin, om et møde mellem de politiske ansvarlige for udenrigsministerierne i USA, Storbritannien, Frankrig og Tyskland i Bonn den 6. marts 1991. I dokumentet står der, at alle var enige om, at et NATO-medlemskab for de østeuropæiske lande ville være uacceptabelt. Jürgen Chrobog, repræsentant fra Bonn, citeres: "At en udvidelse af NATO hinsides Elben ville være uacceptabel. Derfor bør Polen og de andre lande ikke tilbydes NATO-medlemskab."

USA's repræsentant på dette møde, Raymond Seitz, var enig i, at de under 2+4-samtalerne havde lovet Sovjetunionen, at NATO ikke ville udvide formelt eller uformelt mod øst.

Spiegel påpeger, at russerne allerede i 1993, længe før Putin, klagede over, at en udvidelse af NATO mod øst ville krænke ånden i 2+4-samtalerne. Det blev ikke skrevet ned, men begge parter handlede i 1990 i god tro, noget, som tilsyneladende er [gået] helt tabt.

Allerede dengang blev den gode tro imidlertid ikke delt af alle. I stedet for et nyt system, der ville yde sikkerhed for alle, hvilket også kunne have omfattet Ruslands optagelse i NATO, startede de neokonservative i USA og deres britiske kolleger "Projektet for et Nyt amerikansk Århundrede", som var et initiativ til at opbygge en unipolær verden. Den irrationelle opstemthed overtog ikke kun markederne, som Alan Greenspan bemærkede på et tidspunkt i 90'erne, men det var euforien over, at det vestlige liberale system havde "vundet" Den kolde Krig, som blev den fortælling, der erstattede den

historiske kendsgerning.

Francis Fukuyamas tåbelige og fuldstændig grundløse, forkerte argument om historiens afslutning, som betød, at det liberale demokrati ville brede sig til alle lande på verdensplan, begyndte at lægge et røgslør over de vestlige etablissemeters tankegang. Måden, hvorpå denne unipolære verden skulle oprettes, var imidlertid ikke så smuk. Farverevolutioner – orange, rosa, hvide, gule, arabiske – næsten hele regnbuens spektrum – blev støttet med milliarder af dollars: 5 milliarder dollars til Ukraine alene, til NGO'ere, før 2014, som Victoria Nuland åbenlyst pralede med. Det omfattede støtte til et kup i Kiev i 2014, som bragte offentligt bekendende nazistiske kræfter i Stepan Banderas tradition til magten; netværk, som var blevet opretholdt af NATO's efterretningstjenester i organisationer som den Anti-Bolsjevikiske Blok af Nationer i efterkrigstiden med henblik på en potentiel konfrontation med Sovjetunionen.

“Så disse efterretningstjenester vidste præcis, hvem der udførte kuppet på Maidan. Det var som en reaktion på den brutale undertrykkelse af den russisktalende befolkning i Ukraine, at folk på Krim ved en folkeafstemning stemte for at de ønskede at tilslutte sig Rusland, så der var ingen tvungen ændring af Krims grænser.”

Naturligvis skulle FN-pagten og folkeretten i denne proces erstattes af en “regelbaseret orden”. Dette skete med omfattende støtte fra Tony Blair, som i 1999 i Chicago argumenterede for humanitære interventionistiske krige, “retten til at beskytte”: at man måtte erklære afslutningen på den Westfalske Fred.

Omstændighederne omkring den 11. september, som Lyndon LaRouche havde advaret om ni måneder før det skete, som en “Reichstagsbrand”, der var ved at ske, hvilket eliminerede en betydelig del af borgerrettighederne i USA og dannede grundlaget for de endeløse krige, begyndende med Afghanistan –

den første krig baseret på løgne. Det der fulgte, var Colin Powells løgne over for FN i 2003 om masseødelæggelsesvåben i Irak, efterfulgt af krigene i Libyen med mordet på Gaddafi, forsøget på at vælte Assad-regeringen i Syrien og direkte og indirekte talrige andre militære operationer: Resultatet var millioner af døde og sårede og millioner af flygtninge.

Var alt dette i USA's eller Vestens interesse i almindelighed?

Resultatet var et gigantisk tilbageslag. Putin, som i de første år af sit præsidentembede havde mange beundrere i Vesten, blev i stigende grad upopulær hos arkitekterne af den unipolære verden, fordi han ikke underkastede sig den "regelbaserede orden". Han begyndte at genrejse Ruslands rolle som en aktør i verden. I 2008 i Georgien og i 2015 i Syrien og nu for nylig ved at kræve, at NATO's ekspansion mod øst ikke blot stoppes, men også tilbageføres til 1997-status, og ved at kræve skriftlige, juridisk bindende garantier fra USA og NATO om, at Ukraine aldrig bliver medlem, at der ikke må være offensive våbensystemer langs den russiske grænse, og at NATO ikke rykker længere mod øst.

Hvis man ser på de sidste 30 års historie, er dette faktisk et ganske beskedent krav. Også i lyset af, at Ukraine ikke opfylder kravene i NATO-traktatens artikel 5 og 10, som general Kujat, den tidligere stabschef for Bundeswehr, korrekt hævder.

I mellemtiden har et andet udslag af modstand mod den "regelbaserede orden" fået en fremtrædende plads. Kina, som havde sin egen plan for en eurasisk landbro, reagerede meget positivt på de programmer, som Schiller Instituttet foreslog for en ny silkevej, men som i første omgang mislykkedes. Det var for økonomisk svagt til at gennemføre disse planer efter den såkaldte "Asien-krise" i 1997, hvor nogle asiatiske landes valutaer blev brutalt spekuleret i sæk af folk som Soros, der på en uge frarøvede landene det, som deres befolkninger havde oparbejdet i årtier.

Kinas reaktion på denne hændelse og de overordnede mål om fattigdomsbekæmpelse i hele verden var præsident Xi Jinpings bekendtgørelse af Den nye Silkevej i 2013 i Kasakhstan. Dette uden sammenligning største infrastrukturprojekt i historien er blevet en omfattende succeshistorie med næsten 150 involverede lande. Men især Kinas fortsatte økonomiske fremgang som lokomotivet i Bælte- og Vej-Initiativet fik fortalene for den unipolære verden og deres finansfolk i City of London, Wall Street og Silicon Valley til i stigende grad at karakterisere Rusland og Kina som "autokratiske", "autoritære" og værre ting.

Disse angreb havde som forventet den følgevirkning, der var et mareridt for folk som Zbigniew Brzezinski, Dick Cheney og beslægtede, nemlig at disse to lande – Rusland og Kina – har skabt et partnerskab uden fortilfælde. Den 4. februar, i begyndelsen af de Olympiske Vinterlege i Beijing, underskrev præsident Putin og præsident Xi Jinping et dokument om et omfattende strategisk partnerskab, som ifølge deres egne beskrivelser udgør en model for de fremtidige internationale forbindelser mellem nationer, der vil være baseret på gensidig hensyntagen til den andens interesser inden for det fulde spektrum af økonomiske, politiske, kulturelle og militære områder. [<http://en.kremlin.ru/supplement/5770>]

Denne aftale har formelt sat en stopper for ideen om en unipolær verden. Det er en historisk kendsgerning, der er kommet for at blive, ikke mindst fordi den kombinerer Ruslands marginale militære overlegenhed med den kinesiske økonomiske styrke, og i praksis indebærer det, at den slags trusler, som blev fremsat af de to unavngivne embedsmænd fra Det Hvide Hus, om at USA i tilfælde af en invasion af Ukraine ville forhindre Rusland i at diversificere fra olie og gas og nægte det adgang til avancerede teknologier. Aftalen mellem Kina og Rusland har gjort denne trussel forældet.

Det er nu på tide, at alle klart tænkende og fredselkende mennesker i Vesten genovervejer den strategiske og historiske

situation uden fordomme eller ideologiske tilbøjeligheder. Hvis menneskeheden skal have en sikker og lykkelig fremtid, må vi opgive den geopolitiske tankegang i form af konfrontation og erstatte den med en plan for samarbejde mellem alle nationer med henblik på en fælles fremtid for menneskeheden. For det er hvad vi har, på godt og ondt.

Det er på høje tid at erklære NATO for forældet og erstatte det med en international sikkerhedsarkitektur, som garanterer sikkerhedsinteresserne for alle nationer på planeten. I stedet for at behandle det nye omfattende partnerskab mellem Rusland og Kina som en fjendtlig sammenslutning, der skal bekæmpes med et nyt våbenkapløb, bør Europas, USA's og andre kontinenters nationer signalere, at de er villige til at indgå i en ny "westfalsk" fredsforhandling, som vil være baseret på den andens interesser og alles fælles bedste. Det stod klart for de kræfter, der forhandlede denne traktat fra 1644-1648, at der ikke kunne være nogen vinder i fortsættelsen af Trediveårskrigen, som i virkeligheden var kulminationen på 150 års religionskrig i Europa, hvor en tredjedel af befolkningen og værdierne var blevet ødelagt.

I dag ville det være så meget mere klart for alle parter, at en fortsættelse af konfrontationen, herunder truslen om atomar udryddelse af hele menneskeslægten, ikke vil efterlade nogen som vinder.

En sådan ny Westfalsk Traktat må være baseret på principper, som er i overensstemmelse med naturloven og lovmæssigheden i det fysiske univers. Den skal afspejle skønheden i den menneskelige art, som er den eneste hidtil kendte art, der er udstyret med kreativ fornuft, hvilket adskiller os fra alle dyr og andre former for liv. Naturligvis skal den nye Vestfalske Traktat ligesom den oprindelige Vestfalske Fred omhandle alle specifikke emner som Minsk II-aftalerne og andre territoriale knaster, men også vor tids store udfordringer som f.eks. et globalt sundhedssystem til bekæmpelse af pandemier, afhjælpning af den globale hungersnød af bibelske dimensioner,

som [den administrerende direktør for FN's Verdensfødevareprogram] David Beasley taler om, afhjælpning af fattigdom i hele verden og andre anliggender, der vedrører hele menneskehedens fælles bedste.

Den umiddelbare opgave, der ligger foran os, er at organisere alle landes samarbejde med projekter i Bælte- og Vej-initiativet, som allerede er beskrevet meget mere detaljeret i den rapport, vi offentliggjorde i 2014: "Den nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen", en omfattende plan for udvikling og integration af alle klodens kontinenter. Den skal tage fat på den umiddelbare fare for et systemisk sammenbrud af det transatlantiske finanssystem, som de Fire Love, der blev udformet af Lyndon LaRouche for mange år siden, er den tilgængelige løsning på. (https://larouchepub.com/lar/2014/4124four_laws.html) Og den skal definere de områder, hvor der er brug for et nødvendigt internationalt samarbejde, såsom den hurtigst mulige realisering af en ny økonomisk platform baseret på termionuklear fusionsenergi, for at opnå energi- og råvaresikkerhed for alle nationer. Den skal definere fredeligt samarbejde inden for rumforskning, rumfart og kolonisering af rummet.

Vi er den kreative art, og det er nu det rette tidspunkt i vores historie til at bevise det.

Et sidste punkt. Hvis man sammenligner den Westfalske Freds succes med Versailles-traktatens totale fiasko, som ikke tog hensyn til alle deltagende parters interesser, men blot udgjorde optakten til den næste verdenskrig, så burde det være indlysende, at princippet om alle nationers suverænitet, forenet af et højere mål om én menneskehed, skal opretholdes.

Vi bør derfor vende tilbage til ånden fra Berlinmurens fald, som kunne have været en "menneskehedens stjernestund" (på tysk eine Sternstunde der Menschheit), og potentialet i 2+4-aftalen, som ikke blot var en egentlig fredstraktat, der

afsluttede efterkrigstiden og teoretisk set etablerede den tyske suverænitet, men som alle ved, er denne suverænitet som følge af den ovenfor beskrevne udvikling aldrig kommet til udtryk i tyskernes bevidsthed, hvor ordet "suverænitet", i modsætning til Frankrig, hvor suverænisterne er i flertal, ikke engang er kendt af den gennemsnitlige borger i Tyskland. Det skal der også rettes op på og gøres noget ved.

Så lad os vende dette yderst farlige øjeblik til en chance for at skabe en ny æra for menneskeheden. Lad os skabe en ægte "menneskehedens stjernestund", som er den udødelige art værdig, som vi er skabt til at være.

Mange tak.